

Ruške novice

»Gasilci so mi rešili življenje!«

Resnična zgodba Rušana, ki je po zaslugi gasilcev in naprave AED preživel zastoj srca.

Državni prvaki v gimnastiki

Ruški telovadci Gimnastične sekcije ŠD Ruše so še enkrat več pokazali, da so iz zmagovalnega testa.

Veliki intervju

Župan in direktorica Občinske uprave Občine Ruše o proračunu, letu kolesa, brezplačni šoli in gospodarstvu.

Spoštovani, po krajšem novoletnem počitku je uredništvo Ruških novic ponovno v polnem zagonu – v tokratni številki boste ta zagon prepoznali v številnih intervjujih, ki smo jih napravili z zanimivimi sogovorniki. Največ časa smo posvetili pogovoru z županom in direktorico Občinske uprave, saj smo prepričani, da tudi vas zanima, kako ocenjujeta svoje delo v preteklem letu in kakšni so ključni načrti naše občine za leto 2016. Serijo intervjujev smo nadaljevali s komandirjem Policijske postaje Ruše, ki je nanizal nekaj statistik o prekrških in kaznivih dejanjih v naši občini. Sledi pogovor z Rušanom, ki so mu gasilci z defibrilatorjem rešili življenje, potem ko se je med sprehodom

nenadoma zgrudil. Spomine na krvave dogodke sredi Pohorja v času okupacije smo podoživljali s predsednikom Zveze borcev za vrednote NOB. S trenerjem novih državnih prvakov v gimnastiki smo ugotavljali, kakšen je recept za vzgojo otrok v uspešne mlade športnike. Režiserka tragikomedije Bog masakra nam je predstavila stanje kulturne zavesti v našem okolju. Mlada ambasadorica Unicefa nam je povedala, da so Ruše še vedno prijeten kraj za odraščanje otrok. Ob organizatorki Hanzekovih večerov pa smo spoznali, da ljudje za lepše življenje potrebujemo prijetno družbo ter dosti veselja in smeha.

Uroš Majcenovič

Izdajatelj: Občina Ruše,
Trg vstaje 11, 2342 Ruše
E-pošta: ruske.novice@ruse.si
Urednik: Uroš Majcenovič
Uredniški odbor: Andreja Kljajič,
Špela Žerjal, Lucijan Viher
Lektor: Damjan Popič
Grafično oblikovanje: Boštjan Krajnc
Naklada: 3000 izvodov
Tisk: KTN d. o. o.
Fotografija na naslovnici: SXC

Glasilo je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo RS pod zaporedno številko 392. Pisma bralcev, članke, fotografije, oglase ter vse druge prispevke sprejemamo do 20. 2. 2016, in sicer na naslov ruske.novice@ruse.si.

6

16

24

6 Resnična zgodba

»Gasilci so mi rešili življenje!« Matko Knuplež je po zaslugi pravočasnega in strokovnega ukrepanja gasilcev ter naprave AED preživel zastoj srca.

16 Veliki intervju

Ključne usmeritve občine v letu 2016, zakaj je kolo izredno pametna naprava in kdaj lahko pričakujemo brezplačno osnovno šolanje.

24 Državni prvaki v gimnastiki

Gimnastična sekcija ŠD Ruše je gostila državno prvenstvo, kjer so Rušani postali ekipni in tudi posamični državni prvaki.

VSEBINA

Letnik V, številka 1
februar 2016

LOKALNE NOVICE

- 4 **Veter pustošil v Rušah**
- 5 **12. Unicefov dan v Rušah**
- 6 **KURS-ova božično-novoletna sejemska pravljica v Rušah**
- 7 **Tradicionalni koncert Godbe Ruše**
- 12 **»Po zastoj srca so mi gasilci rešili življenje!«**
- 14 **Jože Gašparič povzema dogajanje v pohorskih gozdovih v času okupacije**

POGLOBLJENO

- 16 **Intervju z županom Občine Ruše, Urošem Razpetom, in direktorico Občinske uprave Občine Ruše, Karin Jurše**
- 22 **Komandir Policijske postaje Ruše, Aleš Hanzekovič**

ŠPORT

- 24 **Rušani postali državni prvaki v gimnastiki**
- 26 **Na strelskem tekmovanju v Rušah padel državni rekord**

KULTURA

- 28 **Mladi oder Ruše (MOR)**

INFORMATOR

- 31 **Smučarski popust za Rušane**

Z vriskanjem do Svetlic

Dan, ko se je v Rušah pričel pravljичni december

FOTOGRAFIJE: JURE VRČKO

Špela Žerjal

Le komu, če ne najmlajšim ali tistim, ki smo po duši še otroci, je december gotovo najlepši in najbolj čaroben del leta. Tudi če ni bilo snega. Praznik Svetlic se je pričel kot v pravljici, ko so učenci OŠ Janka Glazerja Ruše v parku pred občino prepevali o zimi, škrtih, snegu, smrečici ... Junake iz pesmi so nekateri tudi narisali, a ne zgolj v zvezek ali risalni blok, tokrat – ponovno – na Svetlice. Četudi je Ivanka Glazer zapisala »... pa prode sonce skozi goste veje drevov in nas v mraku razvesele svetlice«, so nas v Rušah slednje razveselile v soju lučk in prazničnih okraskov, ki so na pravljичen

način osvetljevali park.

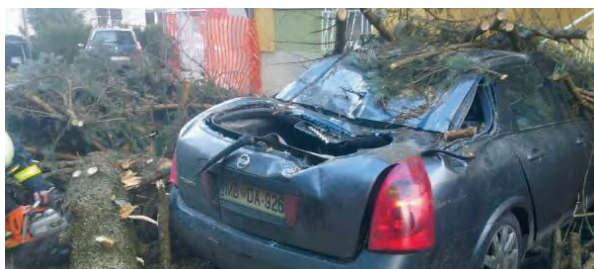
Na trenutek prižiganja svetlic je bilo letos treba počakati še nekoliko dlje kot leto poprej. Prepevanje otrok se je nadaljevalo v interaktivno video-plesno predstavo Virtualne sanje, ki so jo pripravili trije umetniki: Kaja Lukač, Nejc Ketiš in Maja Štefan. Vsi zbrani v parku smo spremljali nevsakdanjo in domiselno igro senc, glasbe ter svetlobe, ki so jo ustvarjale plesalke ob projekciji na platno. Slednje je prekinil trenutek tišine in takrat smo že vedeli, da se bliža veliki finale. Nato je zabobnela pompozna glasba in po parku, drevosih ter zidovih okoliških stavb so v ritmu glasbe pričeli švigati raznobarni snopi laserske svetlobe. Nato pa se je zgodilo, prižgali so se lučke

in zažarele Svetlice.

Otroci so nam zaupali, da jih je veliko, »vsaj milijon«, in da so »lepe«. Strinjamo se, prizor je bil res prekrasen. In med sprehodom po parku, vse do stojnic s čajem, smo ujeli tudi komentarje odraslih, ki so govorili, da ... »česa podobnega v Rušah še ni bilo«. Svetlice sicer niso nov dogodek, a dejstvo je, da jih tak program ob prižiganju še nikoli ni spremljal. Otvoritev

»Prepričan sem, da je bil letošnji program pravljичnega decembra precej boljši kot kadarkoli prej. Za to gre večina zaslug ekipi na CEZAM-u.«

pravljičnega decembra je bila res preplet različnih zgodb, kar je potrdil tudi župan, Uroš Razpet, ki je priznal, da si sprva ni znal predstavljati, kako se bo toliko različnih konceptov uspelo zlititi v enega. A vendarle je uspelo: »Prepričan sem, da je bil letošnji program pravljičnega decembra precej boljši kot kadarkoli prej. Za to gre večina zaslug ekipi na CEZAM-u.« Poudaril je, da je bistveno ta čas preživeti s svojimi bližnjimi. Z nasmehom na obrazu in kot se za praznični čas spodobi, je izrazil tudi željo za občino: »Upam, da bodo višje povprečnine.« Ali so ga decembrski dobri možje uslišali (in to prišepnili pristojnim v državnih službah), pa bo pokazal čas. ■

FOTOGRAFIJE: PGD RUŠE

Veter pustošil v Rušah

V začetku januarja je veter v Rušah v sunkih podiral drevesa in odkrival strehe

Občina Ruše

Ruše so nedolgo nazaj preizkusile sile narave, saj je močan veter v sunkih dosegal hitrosti vse do 90 km na uro in pri tem povzročil veliko materialne škode. Sreča v nesreči je bila, da razen podrtih

dreves, poškodovanih vozil in odkritih streh ni bilo človeških žrtev niti poškodovanih. Občina je takoj aktivirala izvajalce z ustrežno opremo, ki so poskrbeli za prevoznost lokalnih cest Ruše–Šumik in Ruše–Glažuta ter odsek do Mariborske kočice. Tako sta bili obe cesti prevozni za osebna vozila

že na večer istega dne. Nemudoma so bili aktivirani tudi gasilci vseh treh prostovoljnih gasilskih društev v naši občini (ruški, smolniški in bistriški), ki so s svojo opremo požrtvovalno pomagali reševati nastalo situacijo na terenu. V dobrih petih urah so intervenirali kar 24-krat. Rokave so zavihali

tudi delavci režijskega obrata, ki so v centru Ruš pomagali reševati nastale poškodbe na objektih oz. zavarovali okolico nekaterih nepremičnin (glasbene šole, zgradbo upravne enote ...). V skupnih aktivnostih je sodelovalo več kot 60 gasilcev, delavcev režijskega obrata in zunanjih izvajalcev. ■

GASILSKO POROČILO!

Dne 11. 1. 2016, nekaj po 13. uri, je občino Ruše zajel močan veter, ki je dosegel hitrost tudi do 90 km/h. Posledice tako močnega viharja so bila številna podrtá drevesa in odkrita ostrejša stanovanjskih hiš ter podjetij. V občini Ruše so bila aktivirana vsa tri gasilska društva, ki so na pomoč priskočila z odstranjevanjem

podrtih dreves in pokrivanjem odkritih streh. Vsa posredovanja so se vodila in koordinirala preko organiziranega štaba, ki ga je vodil OGP Ruše. Vse intervencije so bile uspešne, še pomembnejše pa je dejstvo, da nihče od občanov ali gasilcev ni bil poškodovan. Posredovanja so se pričela ob 13.45, končala pa ob 19.00.

Opis intervencij:

PGD Ruše

Košeninova 6 – podrto drevo, Črnkovih 1 – podrto drevo, Selniška cesta – podrto drevo, Vinska pot 76 – odkrita streha, Norberta Vebra št. 5, 4b, 1 – odkrite strehe, Koroška 31, 39, 41 – odkrite strehe, Drevoredna 11 – odkrita streha, kmetija Zrnc-Repolusk – odkrita streha, TDR IMERYS FUSED MINERALS Tovarniška 51 – odkrita streha hale, Aškerčeva 2 – podrto drevo, Kopališka ul. 2 – podrto drevo, Industrijska 8 – odpiranje vrat.

Posredovali: 16-krat s tremi gasilskimi vozili GVM, GVC 24/50, GVV-1, sodelovalo je 22 gasilcev

PGD Smolnik

Smolnik 2 – podrta drevesa, Glazerjeva ul. 27 – podrto drevo na hišo, Selniška cesta – podrto drevo, Špengova ul. 55 – podrto drevo na hišo, Falska pečina – podrto drevo, Cesta proti zgornjemu Smolniku – podrtih več dreves.

Posredovali: 6-krat s tremi gasilskimi vozili GVM, GVC 24/40

PGD Bistrica ob Dravi

Dvakrat posredovali na cesti, ki pelje proti Pečkam – več podrtih dreves in bili v pripravljenosti za pomoč drugim gasilskim enotam.

Posredovali: 2-krat z gasilskimi vozili GVM, GVC

Dobrodelna akcija Rušani za Rušane je uspela

Mojca Potrč

Bila je sobota in sonce je sijalo, saj je vedelo, da se dela dobro delo. 19. decembra so krajanji zaprli domače kuhinje in odšli v park pred občino, kjer so krajevni odbori Bezene, Bistrice ob Dravi, Ruš in Smolnika, ob podpori Občine Ruše, Javnega zavoda CEZAM in pomoči KURS-a – Kluba študentov Ruš, Selnice ob Dravi in Lovrenca, v zameno za prostovoljne prispevke kuhali divjačinski golaž ter ruški pisker. Uvod v dobrodelno-kulinarično doživetje so s kulturnim programom pripravili Bistriški tamburaši, Ruški frajtonarji, Dubravko na kitari ter KUD Franjo Sornik.

Ob skoraj 300 razdeljenih

porcijah hrane in peciva se je zbralo blizu 900 € prostovoljnih prispevkov, sredstva pa so se kopičila tudi v obliki donacij na TRR, kjer se je do tistega dne zbralo približno 400 €. Za zbrane prispevke se organizatorji vsem donatorjem najlepše zahvaljujejo, saj so s temi nesebičnimi dejanji kar nekaj družinam in posameznikom, ki so v socialni stiski, polepšala božično-novoletne praznike.

Dragi krajanji, ker se stiska nekaterih naših občanov s koncem leta ni končala in ker ne dvomimo, da med vami ni takšnih, ki imajo željo pomagati, lahko na TRR Občine Ruše 01308-0100008966 (s sklicem 00 76082-13713) nakažete sredstva, ki so v vaši moči. Hvala! ■

FOTOGRAFIA: JOZEF BAČIČ

12. unicefov dan v Rušah

Decembra je v Rušah potekal že 12. UNICEF-ov dan. Koncerta sva se udeležila tudi dva mlada ambasadorja UNICEF-a, Nomi Hrast in Tadej Jezernik

Nomi Hrast, mlada ambasadorka UNICEF-a

Na prireditvi je ob čudovitem vzdušju nastopilo veliko mladih s svojimi plesnimi in pevskimi točkami. Priznam, da sva oba mlada (oz. t. i. junior) ambasadorja UNICEF-a vso prireditev spremljala z nasmehom na obrazu, saj je bila ta prireditev v dneh natrpanih z dogodki resnično dobrodošla popestritev. Verjetno se sprašujete, kakšna je naloga UNICEF-ovih mladih ambasadorjev? V prvi vrsti spodbujajo otroke in mlade k aktivnemu spreminjanju sveta na bolje. To napravijo tako, da jim

z lastnimi izkušnjami pokažejo, da posamezniku ni potrebno čakati, da odraste, če želi v svetu kaj spremeniti na bolje. S svojimi aktivnostmi skušamo mladi ambasadorji spreminjati svet z osveščanjem svojih vrstnikov in odraslih o svetovnih problemih, ki pestijo nas, otroke. V te namene izvajamo razne delavnice, projekte, dogodke in na tak način informiramo tako mlade kot manj mlade.

Vsi otroci, stari do 18 let, lahko postanejo mladi ambasadorji UNICEF-a tako, da izvedejo svoj projekt (delavnico), s katero osveščajo javnost o pomembnosti svetovnih problemov, ki se tičejo

vseh otrok na svetu, tudi otrok v njihovem domačem kraju, in akcijo zbiranja sredstev za UNICEF-ove programe pomoči za otroke v državah v razvoju.

Ruše so otrokom prijazno UNICEF-ovo mesto, kar pomeni, da zagotavljajo otrokom v njihovi občini dobre pogoje za življenje, razvijanje njihovih potencialov in uresničevanje njihovih pravic. Tudi ta prireditev je pokazala, da so Ruše otrokom prijazno mesto, na kar so namigovali prešerni nasmehi otrok. Poleg tega z UNICEF-ovim projektom Punčka

FOTOGRAFIA: HEDVIKA POTOČAR

iz cunj občani pomagajo otrokom v državah v razvoju in s tem prenašajo družbeno odgovorna dejanja na mlajše generacije. Na ta način se v UNICEF-ovih otrokom prijaznih mestih otroci naučijo humanitarnosti skozi njihov vzor – starejše. S Tadejem sva bila navdušena nad prireditvijo in meniva, da je Občina Ruše lahko res dober vzor otrokom v njihovem mestu. ■

**Pobudnica sejma
Adriana Brečko.**

**Pia Senčar ob
ajdovem šmornu.**

FOTOGRAFIJE: BK TV

KURS-ova božično-novoletna sejemska pravljičnica v Rušah

Letos so člani Kluba študentov Ruš, Selnice in Lovrenca (KURS) prvič pripravili praznični sejem v parku pred Občino Ruše

Teja Peček

Obiskovalci so se lahko med stojnicami sprehodili ob spremljavi žive glasbe, mrazu pa so kljubovali s toplimi napitki in sladkimi dobrotami. Akustični koncert, babičin čaj ali kuhano vino ter seveda soj Svetlic so še dodatno okrepili lepo praznično vzdušje.

Prvi in novi praznični božično-novoletni sejem v Rušah so letos pripravili člani KURS-a, ki pravijo, da so idejo dobili že po lanski okrasitvi parka pred občinsko stavbo, v tem letu pa so se odločili, da se organizacije sejma tudi dejansko lotijo in ga priredijo pred prazniki. »Škoda bi bila, če ne bi v tem čudovito okrašenem parku poskrbeli za zanimivo dogajanje na tem prostoru. Zato smo člani KURS-a strnili svoje vrste in priredili sejem ter s tem pričarali decembrsko vzdušje, kot

to počnejo tudi v vseh drugih večjih mestih,« je dejala pobudnica sejma Adriana Brečko. K temu pa je dodala, da se trudijo biti tudi v tem času čim bolj aktivni in prispevati svoj del k čarobnemu mozaiku Ruš, ki se ustvarja v kraju.

V okviru sejma so ponudniki na stojnicah obiskovalce vabili z raznovrstnimi prigrizki in

»Prvi in novi praznični božično-novoletni sejem v Rušah so letos pripravili člani KURS-a, ki pravijo, da so idejo dobili že po lanski okrasitvi parka pred občinsko stavbo, v tem letu pa so se odločili, da se organizacije sejma tudi dejansko lotijo in ga priredijo pred prazniki.«

napitki, izbirali pa so lahko tudi darila. Med obiskovalci smo zato povprašali naključne osebe, kako bi pokomentirali prireditev, in večina je bila nad sejmom navdušena, saj menijo, da je lepo videti takšen dogodek tudi v Rušah. Pestro sejmsko dogajanje se obogatili s kulturnim programom, ki so ga pripravili člani Društva prijateljev mladine, plesna skupina Metuljčice iz Bezene, Vokalna skupina CEZAM ter učenci OŠ Janka Glazerja Ruše, nastopili pa so tudi novopečeni glasbeniki banda La'tara Guitara. Čeprav je bilo mrzlo, so se obiskovalci lahko ogreli ob kuhanem vinu, tisti malo mlajši pa z babičinim čajem in drugimi pijačami. Za lačne je poskrbela Pia Senčar z značilno jedjo njene Špajze – ajdovim šmornom. Izredno okusno je bilo tudi božično pecivo, ki so ga spekli člani KURS-a. ■

MNENJA OBISKOVALCEV SEJMA SO POZITIVNA

Simon Mesarič iz Bistrice ob Dravi

»Zelo lepo je to, kar so pripravili. Veliko stvari je tukaj, tudi takšnih, ki jih še nisem videl nikoli prej. Menim, da gre za prijetno popes-tritev prazničnega časa. Ljudje se lahko malo družimo, kar je v božičnem času še posebej pomembno. Takšne prireditve so vedno dobrodošle. Se pa ravno ne spomnim, da bi tovrsten prazničen sejem že kdaj bil v Rušah.«

Iztok Tavčar iz Maribora

»Super se mi zdi, da se to dogaja na tem prostoru, vse skupaj deluje prijetno in sproščeno. Sicer prihajam iz Maribora, a sem Rušan in se spominjam le sejma na tradicionalno Ruško nedeljo, v tem prazničnem božično-novoletnem času pa ne, zato pozdravljam to potezo organizatorjev.«

Tomí Miuc iz Ruš

»Gre za pravo pravljičico sredi Ruš. Ni nam najbolj toplo, a smo to hitro premagali s pomočjo kuhančka. Prepričan sem, da je to pravi korak v smeri bolj pestrega življenja in dogajanja v Rušah. Takšna prireditev nam, mladim, omogoča, da se povežemo med seboj in tudi z drugimi Rušani. Pa tudi park je čudovito okrašen.«

28. tradicionalni koncert Godbe Ruše

Godbeniki in godbenice Godbe Ruše se lahko pohvalijo s kar 28-letno tradicijo novoletnega koncerta. Kot smo že navajeni, so tudi letos pripravili prazničen in svečan večer v domači športni dvorani – tokrat so nas z glasbo popeljali okoli sveta.

Teja Peček

Na zadnjo soboto v čarobnem decembru – in nekaj dni pred novim letom – je Godba Ruše priredila prazničen večer, ki ga je popestrila s skladbami različnih narodov in držav vseh celin sveta. »Vsako leto se nam rodi ogromno idej, a zadnjo besedo ima vedno dirigent,« z nasmeškom na obrazu pove predsednik Godbe Ruše, Andrej Šauperl. »Letos smo se odločili, da gremo z glasbo na potovanje okoli sveta. Odločili pa smo se tudi, da vključimo še ansambel Šank kvintet, ki se je z izborom skladb poklonil velikanu in svetovni legendi slovenske narodno-zabavne glasbe, Slavku Avseniku,« je dodal Šauperl.

V Godbi Ruše priznavajo, da se je v času do novoletnega koncerta zvrstilo kar nekaj mesecev vaj, spoznati je bilo namreč treba nove ritme in melodije, med drugim so bili tudi na intenzivnih vajah na Debelem rtiču. In njihova zagnanost se je na 28. novoletnem koncertu obrestovala, to pa so z bučnimi aplavzi potrdili tudi številni obiskovalci. Med drugim so odigrali celo 3 premierne skladbe. »Naša tradicija je po svoje zanimiva. Večina godb po Sloveniji opravi tovrstne koncerte že pred božičem. Tudi sami smo večkrat razmišljali, da bi datum koncerta prestavili, a zdi se nam, da je ravno dan po božiču, ko je državni praznik in ko goduje Štefan, tisti pravi za naš koncert. Ne nazadnje so se tudi ljudje že nekako privadili na ta datum in uro, in skoraj si upam trditi, da bo tudi v prihodnje tako,« še pove Šauperl.

V vseh teh letih se je, kot povsod, marsikaj spremenilo, a hkrati marsikaj ostalo tudi enako. »Spomnim se zadnjih deset let, v tem času so se spremenili

FOTOGRAFIJE: BKTY

dirigenti in opus. Enkrat doslej smo koncert napravili v Domu kulture, a smo hitro ugotovili, da to ni primerna dvorana. Bi pa rad dodal, da smo v zadnjih letih ustanovili ljubiteljsko glasbeno šolo, ki jo obiskuje kar lepo število učencev, v njej pa postavljamo v ospredje sproščeno učenje instrumentov. Nekako nujno je, da skrbimo za naš pomladek, koristno se nam zdi pa tudi to, da na ta način skušamo zvesti mlade izza računalnikov pred instrumente. Letos smo imeli

že tretjo generacijo in upamo, da bo to število še raslo, saj je prav to bistveno za nadaljevanje naše bogate tradicije,« je še povedal Šauperl. Sicer pravijo, da bodo v letu 2016 poskušali izvesti podobne projekte kot do sedaj, seveda ob ustrezni podpori. Hkrati se bodo začeli tudi bolj intenzivno pripravljati na leto 2017, ko bodo obeležili 90. obletnico svojega delovanja in hkrati tudi 30. tradicionalni novoletni koncert.

V Rušah tako rekoč ni

novoletnega koncerta godbe brez članic Mažoretnega in twirling kluba Ruše. Predsednik godbe k temu dodaja: »Mažorete, čeprav so ustanovile svoj klub, nas praviloma spremljajo vedno in povsod. Ne nazadnje brez njih ne mine nobena budnica, sodelujemo na prireditvi za Ruško nedeljo, vsako leto popestrijo in obogatijo naš novoletni koncert, poleg tega pa vedno, ko se odpravimo na kakšno gostovanje, vsi gostitelji povabijo zraven tudi mažorete. Z veseljem sodelujemo z njimi.« ■

Zemeljski plin v Občini Ruše

Zemeljski plin je naravni vir energije z majhnimi izpusti ogljikovega dioksida (nizkoogljčno gorivo), prašnih delcev in drugih onesnaževal, zato se uvršča med okoljsko najprimernejše energente

FOTOGRAFIJ: PLINARNA MARIBOR

Andrej Grapulin

Zemeljski plin ima visoko kurilno vrednost in izkoristek, hkrati je relativno cenovno ugoden vir energije, ki omogoča prihranek pri ogrevanju in hitro povrnitev stroškov investicije. V mnogih pogledih je praktičen in vsestranski, saj omogoča celostno energetske oskrbo doma: ogrevanje in hlajenje, pripravo tople sanitarne vode, kuhanje in proizvodnjo električne energije. Poleg tega plinska peč zavzema malo prostora in je lahko nameščena v kleti, pritličju ali v mansardi. Z namestitvijo v mansardi lahko privarčujete pri

»Občina Ruše spodbuja in subvencionira priključevanje objektov na distribucijski sistem na osnovi Pravilnika o delitvi subvencij za priključevanje na distribucijsko omrežje zemeljskega plina v Občini Ruše.«

namestitvi dimniške tuljave. Pri zemeljskem plinu ne potrebujete rezervoarja za shranjevanje goriva, kar vam omogoča dodaten prihranek prostora. Zemeljski plin vam je zmeraj na voljo, porabite ga toliko, kolikor ga potrebujete. Plačevanje je praviloma obračunano na osnovi dejanske mesečne porabe, kar omogoča načrtovanje stroškov in prihrankov energetske oskrbe vašega doma.

Operator distribucijskega sistema (ODS) v občini Ruše je Plinarna Maribor, ki skrbi za varno in zanesljivo distribucijo zemeljskega plina. Distribucijski sistem zemeljskega plina v Občini Ruše obsega plinovodno omrežje v Rušah in Bistrici ob Dravi v skupni dolžini 27 km. Pregledne karte so dostopne na spletni strani www.plinarna-maribor.si, kjer lahko najdete tudi navodila, kako si lahko zagotovite uporabo zemeljskega plina in mnogo drugih koristnih nasvetov.

Subvencija za priključevanje
Občina Ruše spodbuja in

subvencionira priključevanje objektov na distribucijski sistem na osnovi Pravilnika o delitvi subvencij za priključevanje na distribucijsko omrežje zemeljskega plina v Občini Ruše (v nadaljevanju »pravilnik«), ki je bil objavljen v Uradnem glasilu slovenskih občin, št. 19/2014. Subvencija za priključitev v letu 2016 znaša 384,83 € in se podeli upravičencu, ki izpolnjuje pogoje iz pravilnika. Obrazec »Vloga za subvencioniranje plinskega priključka« lahko dobite na sedežu občine, dosegljiv pa je tudi na njihovi spletni strani www.ruse.si/obcina/obrazci-in-vloge/splosno.

24-urna dežurna služba Plinarne Maribor

Plinarna Maribor kot ODS zagotavlja občanom Ruš 24-urno dežurno službo v primeru uhajanja zemeljskega plina. Zemeljskemu plinu se dodaja odorans z značilnim vonjem, s čimer lahko zaznamo, da je prišlo do uhajanja in bi lahko nastala eksplozivna zmes zemeljskega plina in zraka. ■

UKREPI OB ZAZNANEM VONJU PO PLINU NA PROSTEM:

- Nemudoma pokličite dežurno službo na telefonsko številko 02/228 43 00 in navedite, kdo kliče in kje ste zaznali vonj po plinu.
- Odprite vsa okna in vrata. Naredite prepih.
- Zaprite dovod plina pred plinomerom in na glavni plinski zaporni (požarni) pipi.
- V prostorih, v katerih ste zaznali vonj po plinu: ne uporabljajte odprtega plamena; ne kadite; ne uporabljajte vžigalic, vžigalnikov, električnih stikal in vtičnic, zvoncev in telefonov.
- Opozorite druge stanovalce in zapustite stavbo.
- Pokličite dežurno službo.

ZEMELJSKI PLIN SE SPLAČA IN POPLAČA

Prihranki in stroški ob menjavi peči na OLJE

Sistem za ogrevanje na zemeljski plin
zahteva do trikrat nižjo začetno investicijo.

INVESTICIJA

Zemeljski plin
3.181€

Lesna biomasa:
4.512€

Toplotna črpalka (zrak / voda)
9.574€

ENERGIJSKO POTRATNA HIŠA

Zemeljski plin
20.037€

Lesna biomasa
13.411€

Toplotna črpalka
(zrak / voda)
14.355€

Zemeljski plin prinaša
najvišje prihranke
v življenjski dobi
ogrevalnih sistemov.

ENERGIJSKO VARČNA HIŠA

Zemeljski plin
10.472€

Lesna biomasa
5.272€

Toplotna črpalka
(zrak / voda)
5.956€

Investicija v sistem za ogrevanje na zemeljski plin se povrne več kot enkrat hitreje.

DOBA VRAČANJA INVESTICIJE

ENERGIJSKO POTRATNA HIŠA

Zemeljski plin 2.07 let

Lesna biomasa 4.37 let

Toplotna črpalka (zrak / voda) 5.64 let

ENERGIJSKO VARČNA HIŠA

Zemeljski plin 3.99 let

Lesna biomasa 8.57 let

Toplotna črpalka (zrak / voda) 8.36 let

ŽIVLJENJSKA DOBA

Zemeljski plin

Lesna biomasa

Toplotna črpalka
(zrak / voda)

Zemeljski plin ima
dolgo življenjsko
dobo in bo vaš dom
ogreval vsaj 20 let.

Za več informacij obiščite
www.zemeljski-plin.si

Podatki povzeti po študiji, ki jo je izdelal
Laboratorij za okoljske tehnologije
v stavbah (LOTZ), Fakulteta za strojništvo,
Univerza v Ljubljani, maj 2014

Pravilno kurjenje z lesno biomaso

Uporabnik ima pomembno vlogo pri zagotavljanju nizkih emisij dimnih plinov in visokih izkoristkov tako s pripravo lesne biomase kot tudi s samim kurjenjem in vzdrževanjem kurilne naprave.

Medobčinski urad za varstvo okolja in ohranjanje narave

Uporaba lesne biomase za ogrevanje stavb, pripravo tople sanitarne vode in pripravo hrane ima pri nas več kot tisočletno tradicijo. Žal pa pri zgorevanju lesne biomase nastajajo tudi škodljive emisije, predvsem, če se kuri biomasa s preveliko vlažnostjo, če se jo kuri v neprimernih kurilnih napravah ali če se nepravilno kuri. Poleg plinov, ki pri tem nastajajo, so najpomembnejše emisije delcev, manjših od deset mikronov – PM10. Na njih se v atmosferi vežejo tudi ostale snovi; največja nevarna lastnost teh delcev je, da

lahko prodirajo globoko v pljuča, krvni obtok in po njem v druge organe v telesu ter s tem škodljivo vplivajo na zdravje ljudi.

Dobro je vedeti, da v svojih kurilnih napravah ni pametno sežigati raznovrstnih odpadkov in vlažnega ali barvanega odpadnega lesa in da je kurjenje odpadkov v kurilnih napravah v skladu s predpisi o ravnanju z odpadki v Sloveniji prepovedano. Za pravilno kurjenje lesne biomase morajo biti izpolnjeni vsaj trije osnovni pogoji: kurilna naprava, gorivo in kurjenje.

Izbira kurilne naprave

Sodobne kurilne naprave na lesno biomaso ob pravilnem kurjenju in

primerne pripravljenem gorivu v primerjavi s starejšimi kurilnimi napravami zagotavljajo nizke vrednosti škodljivih emisij (CO, ogljikovodikov, prahu itd.). Za zmanjšanje vpliva emisij dimnih plinov iz kurilnih naprav na bivalno okolje so pomembni tudi dovolj visoki dimniki, ki dimne pline odvajajo čim višje v ozračje, da se škodljive emisije porazdelijo čim širše in čim bolj enakomerno v ozračje.

Poleg tega mora uporabnik pravilno kuriti in dodajati biomaso v kurišče. Pri tem je potrebno redno odstranjevanje pepela iz kurišča in pepelišča, zagotavljanje čistih površin za prenos toplote v kurilni napravi

FOTOGRAFIJA: SČC

6. Hanzekov večer v Rušah

Verjetno ni Rušana ali bolje rečeno Smolničana, ki ne bi poznal Ivana Bučaka, po domače Hanzeka. V čast domačinu, ki je živel s krajem in – kakopak – tudi kraj z njim, člani KUD Franjo Sornik Smolnik vsako leto priredijo tako imenovani Hanzekov večer.

Teja Peček

In letos se je prireditev odvila že šestič zapovrstjo. Organizatorji so ga tokrat združili v zanimiv splet dogodkov: fotografske razstave Jožefa Bačuna, glasbeno obarvanega večera z Maruški in dramskega večera s skečem, ki so ga tokrat posvetili plesu – »Ples nas družijo«. Korenine prireditve sežejo šest let nazaj, ko se je Albinu in Liljani Jug porodila zamisel, da bi organizirala večere, posvečene

Hanzeku. »Ideja je nastala v glavi mojega moža, ki sva jo nato skupaj razdelala. Zatem sva skupaj obiskala gospo Bučak, ženo Ivana Bučaka (Hanzeka), ji predstavila najino idejo in jo prosila za dovoljenje, da na prvem večeru zaigramo skeč, ki ga je napisal prav on, in seveda za uporabo njegovega imena za poimenovanje dogodka. Gospa Bučak je bila nad idejo navdušena in tako smo organizirali prve Hanzekove večere, ki smo jih nato iz leta v leto dodatno razvijali s pomočjo članov folklorne

sekcije (nekateri izmed članov so kot otroci in najstniki igrali igre, ki jih je režiral Ivan Bučak) in s člani našega in drugih društev. Namen teh večerov je spomin na človeka, ki je živel bogato duhovno življenje, ki je svoj vtis pustilo na kulturnoprosvetnem obličju Ruš in DPD Svoboda Smolnik, ustanovljenem leta 1953,« je povedala Liljana Jug.

Po besedah Liljane Jug je bil Hanzek človek, ki je pustil velik kulturni pečat, tako v kraju, kjer je živel, kot na kulturi nasploh. »Gospod Bučak je bil veseljak in pogosto hudomušen, kar pomeni, da v njegovi bližini nikoli ni bilo dolgočasno. Pravzaprav je ljudem znal ponuditi to, kar v današnjem času predvsem zaradi ritma življenja najbolj pogrešamo – smeh, druženje, sproščen klepet in prijatelje. Zaradi njegovih plemenitih del, ki so pomembna za ta kraj in ljudi, je naša dolžnost, da se ga spominjamo.«

Projekt Hanzekov večer je skozi šest let prerasel v nekajdnevno kulturno dogajanje. Jugova pove, da so v teh letih pripravili več različnih razstav fotografij. »Vse fotografije so se vsebinsko nanašale na našo okolico. Imeli smo razstavo fotografij iz časopisa Zven Jekla, publikacije delavcev tovarne Jekla, in fotografij dogodkov zunaj tovarne. Organizirali smo razstavo starih fotografij Življenje ob Lobnici nekoč, pri kateri so nam s fotografijami pomagali krajanji, Pokrajinski muzej Maribor in gospa Majda Toplak s svojim osebnim albumom. Letos smo se odločili za razstavo fotografij našega krajana Jožefa Bačuna, ki je strasten fotograf in zelo rad pokaže svoje fotografije krajanom. Vse tri razstave so bile množično obiskane, odzivi pa zelo pozitivni in vzpodbudni.«

Sicer pa se Hanzekovi večeri zmeraj zaključijo na vesel, igriv in zabaven način. »Z lastnimi skeči

FOTOGRAFIJE: ARHIV HANZEKOVI VEČERI

in čistih površin dimovodnih naprav. Z uporabo novejšje kurilne naprave lahko, zaradi boljših izkoristkov in pravilno izbrane vrste goriva, prihranimo velik del stroškov za nakup goriva. Vendar pa lahko tudi v novejši, tehnološko dovršeni napravi zaradi nepravilnega kurjenja povečamo porabo goriva in povzročamo višje emisije, kot jih navaja proizvajalec.

Gorivo

Pri pečeh na lesno biomaso kakovost goriva zelo močno vpliva na emisije. Najbolj primerna so polena ali lesni briketi iz naravnega, kemično neobdelanega lesa, po možnosti z nizkim deležem lubja. Barvan, lepljen ali umazan les (pohišstvo, vezan les, gradbeni les) ni primeren. Na temperaturo izgorevanja in posledično na emisijske vrednosti vpliva

tudi vsebnost vlage v lesnem gorivu. Za uporabo v kamini je primeren les z vsebnostjo vode od 10–20 utežnih %, kar dosežemo s skladiščenjem lesa v približno 1 do 2 letih. Ne samo da bo kurjenje preveč vlažnega lesa povečalo emisije, tudi sam izkoristek je mnogo manjši – to pa pomeni, da nas ogrevanje stane več, saj pokurimo več biomase. Primer: kurjenje 10 m³ drv s primerno suhostjo nam da enako količino energije kot približno 20 m³ drv z vlažnostjo od 50 do 60 utežnih %.

Kurjenje

Gorivo se v zgorevalno komoro peči nalaga vzporedno, brez večjih praznin. Zagotoviti je treba zadosten dotok zraka, da bodo lahko plini, ki se sproščajo iz biomase, zgoreli v vročem plamenu. Sajasti plamen pri popolnoma odprtem dotoku

zraka pomeni prenapolnjenost peči. Kot netivo se uporabljajo počasni goreči materiali z nizko vsebnostjo saj. Najbolj primerni so suhi sekanci in z voskom impregnirana lesna volna. Papir, karton in tekoči pospeševalci gorenja kot netivo niso primerni, saj prehitro zgorijo, nastali pepel pa lahko ovira pretok zraka v peči. Netivo se položi na vrh goriva. Če je netivo nameščeno pod gorivom, ni zadostnega dostopa zraka in zato nastajajo večje emisije delcev in dim.

Potem ko gorivo zagori, uravnavamo in zmanjšamo dotok zraka. Previsoka količina zraka povzroči prehitro zgorevanje goriva in s tem zmanjšanje učinkovitost peči. Premajhen dotok zraka zmanjšuje kakovost zgorevanja in povzroči sproščanje večje količine onesnaževal. Ko v izgorevalni komori ostane samo pepel brez vidnih plamenov, temperatura

pade in škodljive emisije nastajajo hitreje. Gorivo je treba dodati takoj, ko ogenj ugasne. Večina onesnaževal pri kurjenju na lesno biomaso se ne sprosti v fazi gorenja, ampak pri vžigu goriva in po tem, ko ogenj ugasne.

Za zgorevanje z nizkimi emisijami je značilen svetel plamen brez vidnega dima, medtem ko je temen, sajast plamen povezan z visokimi emisijami delcev. Če s prostim očesom opazimo temen dim na vrhu dimnika, to vsekakor pomeni zelo slabo zgorevanje predvsem z vidika prašnih delcev. Slabo zgorevanje lesne biomase je razvidno tudi na notranjih površinah kurilne naprave, dimniškega priključka in dimnika, v obliki sajastih in katranskih oblog. Če je prišlo do vžiga oblog (saj in smol) v dimniku – dimniškega požara, je to skrajno opozorilo, da gre za zelo slabo oziroma katastrofalno zgorevanje. ■

(tudi besedila pišemo sami), pod budnim očesom našega režiserja Dušana Bačuna in z igro domačih igralcev je naš cilj, da obiskovalce razvedrimo s pozitivno energijo in jim srca napolnimo z veselje ter optimizmom,« je z nasmehom na obrazu povedala Liljana Jug in dodala, da ni ves čar prireditve le v goli izvedbi Hanzekovih večerov, temveč tudi v organizaciji. »Bistvo Hanzekovih večerov je pravzaprav sama priprava prireditve. Predhodni sestanki, zbiranje idej, izbiranje igralcev za skeč, smeh na vajah, druženje ... Čeprav imamo na začetku vedno občutek, da bomo pri organizaciji imeli težave, nam na koncu izvedba vedno uspe, kar kaže na to, da krajanji znamo sodelovati in da to radi počnemo. Pomembno je, da se vsakdo zaveda, kaj mora postoriti, koordinacija in organizacija pa je po navadi moje delo. Priznam, da me je vsako leto znova strah sprejeti ta izziv, saj zahteva ogromno truda, a vedno znova se potolažim, ko se spomnim, da nam je uspelo dvorano na Smolniku vselej napolniti do zadnjega kotička. Ti večeri so zmeraj zaviti v veselje in teme, ki so blizu ljudem.« ■

KDO JE BIL IVAN BUČAK - HANZEK?

Ivan Bučak se je viničarju Jožetu in materi Tereziji rodil 21. aprila 1929 na Lobnici nad Rušami. Leta 1957 se je kot 28-letni mladenič zaposlil v splošni službi v tedanji Pogačnikovi železarni – sedanjem Jeklu. Leta 1968 je postal invalid II. stopnje s pravico do polovičnega delovnega časa, zatem je prevzel mesto urednika tovarniškega časopisa Zven Jekla, ki mu je bil pisan na kožo, saj se je vsebina ujemala z njegovim značajem. »Rad je pisal, zato se je udeležil tudi tečaja za urednike, se posvetoval s starejšimi uredniki drugih glasil in skozi časopis iskal stik z ljudmi, ki so bili njegov glavni vir informacij. Hitro si je našel tudi krog sodelavcev, ki so mu pomagali in ga spodbujali. Njihov trud je bil poplačan z zadovoljstvom delavcev med listanjem glasila, ki so ga v času malice z veseljem prijeli v roke, ga z odobravanjem prebirali in pogosto med vsebino našli tudi sebe. V ospredju časopisa je bil namreč vedno delavec, bodisi proizvodni bodisi administrativni, s katerimi se je mnogo pogovarjal in na podlagi tega ustvarjal njihove zgodbe. Leta 1979 si je Ivan Bučak prislužil značko in člansko izkaznico poklicnega novinarja, na katero je bil izjemno ponosen,« je dejala Jugova.

Njegova angažiranost se ni odražala samo v tovarniškem glasilu, temveč tudi v lastnem gledališkem sodelovanju na amaterskih odrih.

Jugova nam zaupa: »Bil je igralec in režiser. Že leta 1947 je na amaterskem odru v Limbušu v partizanski igri Vrnitev doživel svoj krst. Ko pa se je leta 1953 na Smolniku ustanovilo prosvetno društvo DPD Svoboda, je odrsko življenje postalo njegov stalni sopotnik. Najprej je nastopal kot igralec, kasneje pa je deloval kot režiser. Od leta 1953 do 1964 je društvo priredilo kar 32 celovečernih amaterskih gledaliških predstav, poleg tega so prirejali še proslave na Smolniku. Na amaterskih odrih so poželi veliko priznanj, med drugim so osvojili tudi 1. mesto v občini Maribor.«

Gasilci Občine Ruše rešujejo življenja s pomočjo samodejnih zunanjih defibrilatorjev (AED)

Samodejni zunanji defibrilator (AED) je elektronska prenosna naprava, ki je pri človeku sposobna zaznati zastoj srca in ga s pomočjo električnega sunka ponovno pognati ter s tem rešiti človeško življenje. Naprave so izdelane tako, da jih po zagotovilih proizvajalcev lahko učinkovito uporabljajo tudi laiki.

Drago Strnad, GČ II. st.

Vse občane obveščamo, da so na območju občine Ruše nameščene štiri naprave AED, in sicer na vseh gasilskih domovih (PGD Ruše, PGD Bistrica ob

Dravi in PGD Smolnik) ter pri Domu krajanov v Bezeni. Za namestitve teh naprav gre največja zahvala Občini Ruše, saj je s to sistemsko ureditvijo področja in učinkovito uporabo naprav AED brez večjih stroškov poenostavila reševanje

PO ZASTOJU SRCA SO MI GASILCI REŠILI ŽIVLJENJE!

Resnična zgodba Rušana, ki je po zaslugi gasilcev in naprave AED preživel zastoj srca

Si predstavljate, da bi se vam sredi lepega poletnega dne med sproščenim sprehodom po ulici kar naenkrat ustavilo srce? Vemo, da se sliči grozno, a na podoben način se je

junija lani začela zgodba Matka Knupleža iz Ruš, ki se je med hojo po Smolniku nenadoma zgrudil, saj mu je prenehalo bitti srce. Če tega takrat ne bi pravočasno opazili mimoidoči in če ne bi takoj zatem pravočasno in pravilno posredovali gasilci (ter kasneje seveda zdravstveno osebje), nam morda danes Matko te zgodbe ne bi mogel zaupati sam. A nam jo je! In to predvsem z namenom, da vsem sokrajanom razkrije kako zelo pomembno je, da imamo v občini dobro usposobljene gasilce in gasilke ter nameščene defibrilatorje.

Gospod Matko, resnično si ne znamo predstavljati, kakšna izkušnja je za vami. Kako bi jo lahko najlažje opisali našim bralcem?

Sam se dejansko ne spomnim prav dosti, ker nisem bil pri zavesti, tako da sem za večino dogajanja izvedel od drugih prisotnih. Lahko pa povem, da nekoč ljudje, ki so pristali v tako nezavidljivem položaju, niso imeli tolikšne sreče kot jaz. Pomembno je bilo tudi to, da sem bil v tistem trenutku v bližini gasilskega doma Smolnik, saj so mi prvi priskočili na pomoč gasilci. Najprej so pričeli s postopkom oživljanja in potem uporabili tudi defibrilator. Oživljali so me vse do prihoda reševalcev, ki so s postopki

nadaljevali ves čas med potjo do bolnišnice.

Kako se danes spominjate tega dogodka, kakšni občutki vas prevevajo ob tem?

Stanje je bilo zelo kritično, če ne bi bilo tako hitre in usklajene intervencije gasilcev ter seveda kasneje reševalcev in zdravnikov, se vse skupaj ne bi končalo tako, kot se je. Vsekakor sem zelo srečen, da se je izteklo na ta način, zato bi rad izkoristil to priložnost in se še enkrat zahvalil vsem skupaj.

V trenutku, ko se je Matko zgrudil, ga je prva opazila gasilka PGD Ruše, ki stanuje v bližini smolniškega gasilskega doma. Ukrepala je takoj in brez pomisleka, saj se kot gasilka zaveda, da v takšnih primerih resnično šteje vsaka sekunda. Nemudoma so se ji pridružili tudi gasilci PGD Smolnik in kmalu se je začel postopek reševanja dobro usklajene ekipe, kar je še posebej pomembno zaradi nujnih menjav pri izvajanju ročne masaže srca. Del omenjene ekipe je bil tudi gasilec Uroš Zorman iz PGD Smolnik, ki je za nas skušal podoživeti dogodek.

Uroš, kaj je bilo ključno pri reševanju gospoda Knupleža?

Kot prvo je bilo za uspeh pomembno to, da je članica sosednjega gasilskega društva opazila gospoda Knupleža, ki ni kazal znakov življenja. Ker je gospa gasilka, je dobro poučena o tem, kako mora reagirati v podobnih primerih. Hitro je aktivirala reševalno službo in nemudoma pričela z oživljanjem. Kmalu je na kraj dogodka prispela tudi naša ekipa, mogoče celo v manj kot minuti. Takrat so v bistvu sekunde reševale življenje.

Gasilci vseh treh društev v Občini Ruše ste, poleg gašenja požarov, vaj, tekmovanj in številnih drugih aktivnosti, ki jih opravljate v društvih, samo lani ste izvedli že 9 intervencij, pri katerih ste ljudem pomagali tudi z uporabo defibrilatorja. Kakšno je vaše osebno mnenje o teh primerih?

Mislím, da z nudenjem takšne pomoči omogočamo krajanom večjo možnost preživetja in jim s tem dvigujemo kakovost življenja, saj nedolgo nazaj naši občani, predvsem tisti, ki živijo v bolj oddaljenih predelih občine, te možnosti niso imeli. Zavedati se moramo, da v teh primerih pogosto prav hitrost rešuje življenja, zato je takojšnje nudenje pomoči ključnega pomena.

V Občini Ruše imamo srečo, da imamo ogromno gasilcev, saj ima skoraj vsaka ulica svojega junaka in vsak izmed njih se zaveda svojega poslanstva. Vsekakor je naša dodatna prednost tudi dostopnost defibrilatorjev oziroma naprav AED. Kljub temu pa ne bo odveč naslednji apel vsem občanom in občankam:

Vedno izkoristite možnost klica na pomoč ter bližino tistih, ki vam bodo znali najhitreje pomagati. Poleg klica na 112 potrkajte tudi na sosedova vrata ali prosite koga v bližini, naj steče po napravo AED. V trenutku, ko to napravo nekdo vzame iz omarice, se namreč sproži alarm, na katerega se bodo takoj odzvali lokalni gasilci. Odveč ne bo niti razmislek o udeležbi na informativnem dogodku s prikazom uporabe AED-ja, ki jih gasilci pripravljajo večkrat na leto. Zapomnimo si, da lahko pomaga vsakdo od nas.

marsikaterega človeškega življenja na območju naše občine. Še bolj to velja za območja, ki so oddaljena od služb nujne medicinske pomoči.

O tem, kdo v Občini Ruše bo prevzel to nalogo, se ni ugibalo dolgo, saj gasilci za vse intervencije že uporabljamo najhitrejše in najučinkovitejše tiho alarmiranje s pozivniki (dogovor z izpostavo URSZR Maribor in Re-Co Maribor). Tako smo v letu 2015 v občini Ruše v sodelovanju z inštruktorico OE NMP Maribor – Alino Jelatancev, dr. med. – že izvedli izobraževanje o temeljnih postopkih oživljanja ob srčnem zastoju na terenu. Pozitivno je test osnovnih postopkov oživljanja

odraslih in pravilno uporabo avtomatskega defibrilatorja opravilo 65 tečajnikov gasilcev in gasilk.

O smotrnosti namestitve naprav AED priča podatek, da smo imeli v letu 2015 v naši občini 12 takšnih intervencij, žal sta bili dve neuspešni. Velja pa poudariti, da vozilo nujne medicinske pomoči za pot iz Maribora do naše občine potrebuje približno 15–20 minut, medtem ko imamo lokalni gasilci precej krajši odzivni čas, saj v naši občini skorajda ni ulice, v kateri ne stanuje gasilec ali gasilka. In ravno hitrost je pri osebi v takšnem stanju ključnega pomena, takrat namreč šteje vsaka minuta, tudi sekunda. ■

FOTOGRAFIJE: JURČO ŽORJAN, BK TV

Šola smučanja ABC šport

Ne smučajte sami, raje z nami.

AKCIJA

Začetni in nadaljevalni smučarski tečaj na nočni smuki:

Cena nadaljevalnega tečaja: 90€ (9 ur učenja na nočni smuki v skupini 5 - 9 oseb).

Cena začetnega tečaja: 90€ (9 ur učenja na nočni smuki v skupini 4 - 6 oseb).

TERMINI:

- 4. 2. - 6. 2. 2016 (18:00 - 21:00)
- 11. 2. - 13. 2. 2016 (18:00 - 21:00)
- 18. 2. - 20. 2. 2016 (18:00 - 21:00)
- 25. 2. - 27. 2. 2016 (18:00 - 21:00)
- 3. 3. - 5. 3. 2016 (18:00 - 21:00)
- 10. 3. - 12. 3. 2016 (18:00 - 21:00)

CENIK

Individualni tečaj smučanja, 1 tečajnik/uro	25€
Individualni tečaj smučanja, 2 tečajnika/uro	20€/osebo
Najem demonstratorja, 1 tečajnik/uro	50€
Najem demonstratorja, 1 tečajnik/dan	150€

Dodatne ugodnosti:

- Individualni tečaj smučanja, 5 ur 5% popusta
- Individualni tečaj smučanja, 10 ur 8% popusta
- Individualni tečaj smučanja, 15 ur 10% popusta

Ob skupinski prijavi (vsaj 3 - 5 oseb, 10 urni tečaj), se termin oblikuje po dogovoru.

Prijave na telefonski št: 040 812 377 ali na mail: sdabcsport@gmail.com

73. obletnica poslednjega boja Pohorskega bataljona

V Domu kulture v Rušah je potekala tradicionalna slavnostna akademija v spomin na zadnji boj Pohorskega bataljona, 73. obletnico pa so obeležili tudi na Osankarici pri Treh žebljih

Teja Peček in Uroš Majcenovič

S programom na slovesnostih so se organizatorji in vsi prisotni spomnili krvavih dogodkov v drugi svetovni vojni. Slavnostna govornica na obeh prireditvah je bila ministrica za obrambo Andreja Katič. Osrednji sporočili slavnostne akademija sta bili »V naši domovini je lepo biti mlad« ter »Upanje naj nikdar ne ugasne«. Tudi letos, kot že leta

doslej, so se starešine spomnile padlih junakov z vencem, ki so ga tradicionalno položili k spomeniku na Trgu vstaje in na spominskem obeležju pri Treh žebljih.

Katičeva se je v svojem nagovoru poklonila spominu borcem legendarnega Pohorskega bataljona. Ob tem se jim je zahvalila za vse, kar so storili za našo domovino. Je pa opomnila, da se moramo zavedati, da danes živimo v miru, kar je velik

privilegij, ki pa ni samoumeven. »Slovenija je danes varna država, ob tem pa se vsi, ki delujemo v nacionalnovarnostnem sistemu, močno zavedamo, da je varnost tudi zelo spremenljiva dobrina. Da je vrednota, za katero si je treba neprestano prizadevati. Za njeno ohranjanje moramo biti kot zrela država notranje usklajeni, usposobljeni, opremljeni in pripravljene,« je dejala ministrica.

Sporočilo boja je tudi

sporočilo o junaštvu, tovarištvu, domoljubnosti, je še opomnila ministrica. Te vrednote skušajo ohranjati tudi v Rušah, čeprav je po besedah predsednika Zveze borcev za vrednote NOB Ruše, Jožeta Gašpariča, je teh med mladimi premalo. »Brez teh zgodovinskih dogodkov ne bi bili tu, v tej državi. Mladi pa danes o tem skoraj ne vedo nič in nihče več za to ne skrbi dovolj,« je dejal Gašparič. Več podrobnosti si lahko preberete v intervjuju. ■

KRATKA ZGODOVINA POHORSKEGA BATALJONA

Predsednik Zveze združenj borcev za vrednote NOB Ruše, Jože Gašparič, je povzel dogajanje v pohorskih gozdovih v času okupacije

Zakaj je ta praznik pomemben za Slovence in Slovenijo nasploh?

Če želimo razumeti pomen praznika, se moramo ozreti v prihodnost. Ruše so kot vas odigrale pomembno vlogo v boju proti okupatorju – kot vemo, so bile Ruše takrat proletarski kraj z močno industrijo v obliki Tovarne dušika Ruše. Posledično se je že 25. maja v Rušah formiral Odbor Osobodilne fronte, na državni ravni se je to zgodilo le slab mesec prej, 27. aprila. Treba je tudi reči bobu bob ter priznati, da je bila v tistem času pač partija nosilec odpora, a v OF so bili pridruženi tudi krščanski socialisti, Sokoli, kulturniki in drugi, skratka vsa napredna gibanja. No, v sklopu odporniškega gibanja že 16. julija na Pohorju pričnejo zbirati prvi partizani, za ta namen se na Hlebovini na

Smolniku ustanovi postojanka, ki je služila tudi kot center za usposabljanje z orožjem. Od tod so partizani odhajali na Lehen na Urbančevo kmetijo, kjer je 30. julija ustanovljena 1. Pohorska četa. Njena najbolj odmevna akcija je bil poleg napada na orožniško postajo v Ribnici na Pohorju tudi boj na Klopnem vrhu. Četo je takrat vodil Miha Pintar Toledo, med bojem pa pade

tudi prvi partizan, na nemški strani pade prav tako en vojak, Nemci pa po boju pobegnejo v dolino. Od tega trenutka naprej postane Pohorje zaprto območje. To pomeni, da je vsak, ki je bil na Pohorju zajet, bodisi turist bodisi lovec ali pa zgolj nabiralec, veljal za simpatizerja partizanov, zato je bil zaprt ali ustreljen kot talec. Ta dogodek je pomemben tudi zato, ker so Nemci v svojih poročilih opisovali, da so Nemci bežali pred partizansko

vojsko in ne več, kot poprej, pred banditi oziroma uporniki.

Kdo so bili člani te čete, verjetno je bilo med njimi tudi nekaj Rušanov?

Da, v četi je bilo 5 Rušanov in drugi pripadniki iz bližnje okolice. Kasneje se zaradi odhoda le-teh pripadnikov v partizane v Rušah ustanovi nov Odbor OF, v katerega so bili vključeni tudi Glazer, kot velik kmetovalec, Knifič, kot trgovec, in Pogačnik, kot industrialec. To kaže na dejstvo, da je znala OF vključiti tudi tiste posameznike, ki niso bili nujno naklonjeni takratnemu režimu, so pa bili veliki domoljubi. Se pa 22. decembra 1941 ustanovi tudi Ruška četa, na ta dan imamo zato na Smolniku krajevni praznik. Ustanovijo jo Trpin, Toledo, Knifič mlajši in Jezernik, njen komandir je bil na začetku delovanja Toledo, ki so ga nato partizani poslali v Šaleško dolino, kjer je tudi padel. Štela je 23 članov, od tega je bilo 12 Rušanov. V dobrem letu delovanja ni padel niti en borec čete, še ranjen ni bil

FOTOGRAFIJE: BKT VINJURŠ MAJČENOVIC

nihče, saj je imela na Pohorju štiri postojanke, med katerimi je ves čas krožila, delovala pa je do Slovenske Bistrice, do začetka koroškega dela Pohorja in vse do Dravskega polja. Četa je imela veliko odmevnih akcij in je kot zadnja vstopila v Pohorski bataljon. V sklopu Pohorskega bataljona nato pade 8 Rušanov ...

Kdaj pa je bil formiran Pohorski bataljon?

5. septembra na Dobrovljah. Takrat so bili ustanovljeni kar štiri bataljoni in med njimi tudi Pohorski bataljon. Slednjega so sestavljale ruška četa, zgornjesavinjska četa, šaleška četa, ptujski vod in pa jedro, ki ga je predstavljal Kranjčev bataljon, s tem da je ta bataljon predstavljal jedro za vse ustanovljene bataljone. Pohorski bataljon je Nemcem ves čas predstavljal velik trn v peti, v svojem kratkem obdobju, manj kot štirih mesecih delovanja, je izvedel 105 (po nemških podatkih) večjih aktivnosti, mednje sodijo tudi kompletni požigi planinskih postojank in industrijskih objektov, ki so jih nadzirali Nemci. Pohorski bataljon je veljal za vzoren bataljon in prav zato so dobili povelje, naj prezimijo skupaj, torej kot bataljon, čeprav je do takrat veljala praksa, da se partizani pozimi razkropijo, saj jih je bilo na ta način težje locirati in

ujeti. Za prezimovanje so najprej poiskali primeren prostor – pri Treh žeblih – in mobilizirali vse potrebno za nabavo hrane. Nakopali so si zemljanke in napravili zalogo hrane za 3–4 mesece, med drugim so bile te lokacije tudi pri Črnem jezeru in Falskem tajhtu. Nemci so jih seveda želeli na vsak način ustaviti, zato so v Maribor na takratni sedež gestapa poklicali 70 domačinov. Večina je sodelovanje odklonila, tri osebe iz Lovrenca pa so jim pomagale pri iskanju. Sam pravim, da je odkritje bataljona splet več okoliščin in ne zgolj posledica izdajstva enega od partizanov, ki se je s prezimovanja zaradi bolezni vrnil domov in so ga medtem ujeli Nemci.

Koliko ljudi je takrat štel bataljon?

Bataljon je štel 105 pripadnikov, ampak zaradi različnih terenskih del jih je bilo takrat v bataljonu 69. Kot vemo, so Nemci sklenili obroč okoli partizanov, in sicer v obsegu približno 25 kvadratnih kilometrov. Nato so ta obroč vedno bolj stiskali. Še pred glavnim bojem enkrat že gredo mimo partizanov, a jih ne odkrijejo, medtem jih partizani opazijo, a ostanejo na položajih, saj niso računali na to, da bo Nemcev prek dva tisoč. 8. januarja, ko pride do boja, pade 64 borcev. Vsi od njih so po

smrti prepeljani in pokopani v avstrijskem Gradcu. Štirje partizani so bili ubiti izven obroča, saj so Nemci nanje naleteli že prej, malo nad Oplotnico. In ti štiri borci ležijo tudi v grobnici v Rušah, pri spomeniku. Eden od partizanov je preživel – Franc Kunaver, njega so Nemci najprej odpeljali v zapor v Maribor in nato kasneje ustrelili kot talca. Boj pri Treh žeblih se je začel okoli 12. ure in končal ob 15. uri.

O omenjenih dogodkih pogosto predavate tudi mladim. Kakšen je njihov odziv?

Pravzaprav zelo dober. In močan. Med predavanji po šolah me mladi praviloma opazujejo z odprtimi očmi in kar požirajo besede. Veste, njim je treba samo slikovito predstaviti stvari, te pa so nato tako ali tako dovolj zanimive že same po sebi. A problem je, da je, ne samo v šolah, ampak povsod drugje premalo poudarka na pomembnosti teh dogodkov. Tudi odnos države do Zveze borcev je zelo mačehovski. Glede na situacijo v državi vse kaže na to, da je ne znamo spoštovati, zakaj bi sicer tako ravnali z njo? Če bi takrat borci vedeli, kaj vse se bo danes dogajalo z našo državo, jih zagotovo vsaj polovica ne bi sodelovala pri osvobodilnem boju zanje.

Leto kolesa

V uredništvu Ruških novic smo sklenili, da je za prvo številko v novem letu edino primerno, da opravimo intervju z županom Občine Ruše, Urošem Razpetom, in direktorico Občinske uprave Občine Ruše, Karin Jurše. V besedilu, ki sledi, sta naša sogovorca najprej ocenila delovanje Občinske uprave v preteklem letu in nato razkrila še načrte za leto 2016. V poglobljenem intervjuju boste izvedeli, katere so ključne usmeritve naše občine, zakaj je kolo izredno pametna naprava, kako bo občina spodbujala lokalno gospodarstvo, kdaj lahko v naši občini pričakujemo brezplačno osnovno šolanje in še veliko drugega.

BESEDILO: UROŠ MAJČENOVIC | FOTOGRAFIJE: UROŠ MAJČENOVIC

Lepo pozdravljena. Naš pogovor bi bilo najbolje začeti s pogledom nazaj in z oceno vašega delovanja v preteklem letu, ne nazadnje je to tudi prvo leto, odkar ste kot župan prevzeli krmilo Občine Ruše.

Uroš Razpet: Pozdravljeni. Za vsako resno oceno za nazaj je dobro, če si postavimo osnovna merila, na podlagi katerih bomo lahko ocenili, kaj je bilo dobro in kaj slabo. Slednje si v resnici v našem primeru težko postavimo, saj se sam z županovanjem ukvarjam prvič, direktorica Karin Jurše pa se nam je pridružila šele pred kratkim. Lahko pa se vsekakor primerjamo s prejšnjimi leti delovanja Občine Ruše, in glede na to ocenjujem, da je bilo naše delovanje uspešno. V letu, ki je bilo s finančnega vidika eno najslabših v zgodovini Slovenije, nam je uspelo uresničiti precej zastavljenih projektov, med drugim nam je uspelo sestaviti dober kolektiv Občinske uprave, ki zdaj deluje bolje in učinkoviteje, poleg tega pa sem prepričan, da smo s prihodom nove direktorice na pravi poti do boljšega delovanja naše občine. Nedvomno ima Karin bogato strokovno znanje s področja administracije, tej uradniški logiki pa želim sam napraviti doprinos v obliki »zdrave pameti«.

Katere projekte v minulem letu bi lahko izpostavili?

Uroš Razpet: Projektov iz leta 2015, ki so vredni omembi, je kar precej. Kot prvo je to projekt dokončanja Falske ceste, ki se sicer navezuje še na prejšnje čase, a vendarle – zdi se mi pomembno, da nam ga je uspelo zaključiti. Sledi sodobna komunalna ureditev področja Vinske poti v Rušah, ki je predstavljala kar precejšen finančni zalogaj. Veseli smo lahko tudi novih športnih objektov in otroškega igrišča v Bistrici ob Dravi ter ureditev tamkajšnjih pločnikov.

Nadalje velja izpostaviti novo knjižnico v Rušah, s čimer se nam je odprla tudi možnost za uporabo prejšnjih prostorov, torej Kulturnega doma. Veliko pa je tudi drugih, manjših stvari, od rekonstrukcij nekaterih cestnih odsekov do povsem banalnih primerov, kot je ta, da v zimskem času ceste posipavamo samo s soljo, ne pa tudi s peskom, kar zagotovo pripomore k temu, da je okolica manj obremenjena s peskom ter posledično s prahom.

Karin Jurše: S strani uradniškega dela bi dodala, da se je treba zavedati, da moramo delovati v skladu s predpisi, ki nam jih določa zakonodaja, ne glede na to, kaj si sami mislimo o njih. Smo pač uradniki in to se od nas pričakuje. Je pa res, da je dobro, da zna uradnik razmišljati smotrno, ali, kot temu rada sama pravim – po gospodinjiski logiki. To pomeni, da se tudi pri opravljanju svojega uradniškega dela skuša vesti tako kot v domačem gospodinjstvu, torej racionalno in po zdravi pameti. Nismo v času debelih krav, zato je treba vsako postavko dobro premisliti in se vprašati, ali je potrebna ali ne. Naj omenim še to, da se od proračuna Občine Ruše, ki je vreden 6,7 milijona evrov, več kot

66 odstotkov denarja nameni za zakonsko predpisane izdatke.

Če torej poenostavimo, je približno 4,5 milijona evrov fiksnega dela proračuna in 2,2 milijona variabilnega dela?

Karin Jurše: Tako je, 2,2 milijona evrov je vsota, o kateri se lahko pogovarjamo, kako jo bomo porabili.

Uroš Razpet: Seveda je tudi ta variabilni del več ali manj že določen na podlagi prakse iz preteklih let, je pa res, da višina porabe tega denarja ni zakonsko določena oziroma ne predpisuje, katerim subjektom se mora nameniti. Razporeditev tega denarja se večinoma opravi s pomočjo sprejemanja političnih kompromisov. V omenjenih »variabilnih« sredstvih je vključenih tudi že 600.000 €, ki se namenijo za CEZAM in dodatnih 600.000 €, ki se namenijo za delovanje društev.

Skratka, za vse preostalo ostane približno milijon evrov ...

Karin Jurše: Da, dodala bi še to, da so v omenjenih 600.000 €, ki se namenijo za delovanje društev, vključena sredstva po razpisu in tudi sredstva, ki omogočajo

»V letu, ki je bilo s finančnega vidika eno najslabših v zgodovini Slovenije, nam je uspelo uresničiti precej zastavljenih projektov, med drugim nam je uspelo sestaviti dober kolektiv Občinske uprave, ki zdaj deluje bolje in učinkoviteje, poleg tega pa sem prepričan, da smo s prihodom nove direktorice na pravi poti do boljšega delovanja naše občine.«

nemoteno delovanje društev. Sem se štejejo vzdrževanje funkcionalnosti prostorov, v katerih delujejo društva, obratovalni stroški in tako naprej.

Uroš Razpet: Večina od omenjenega milijona se nameni za investicije, različna sofinanciranja in socialne transferje, s katerimi občina skuša pomagati tistim, ki so pomoči potrebni.

Katere bodo glavne točke, h katerim bo občina težila v letu 2016?

Uroš Razpet: Teh točk je kar nekaj, izpostavil pa bi najbolj pomembne. Vsekakor je ena bistvenih ureditev odpadnih voda, rešitev tega problema nam namreč nalaga že zakonodaja, še bolj pa zdrava pamet. Prepričan sem, da bomo na tem področju uspeli najti rešitev že v tem letu, ne upam si trditi, da bo projekt tudi končan, vsekakor pa bodo že podpisane pogodbe in s tem znani jasni cilji. Naslednja stvar je zagotovo kolesarstvo, kot morda že veste, smo napovedali, da bo letošnje leto v Rušah leto kolesa in s tem želimo v Rušah začeti uresničevanje resne kolesarske zgodbe. Naslednji zelo ambiciozen cilj je projekt brezplačne šole, to pomeni, da starši v prihodnjem šolskem letu več ne bi prejimali položnic za šolo. To seveda še ne pomeni, da bodo brezplačne vse storitve, kot so na primer kosila, ki prej veljajo za dodatno storitev, bo pa brezplačna večina ostalih stvari, kot so malica, razni dodatki za šolske pripomočke in tako naprej. Še eden izmed ciljev, ki sodi v podoben

segment, je brezplačno letovanje otrok, med drugim tudi na Pohorju. Sledijo investicije v gospodarstvo in ureditev cone TDR ter bolj smotrno upravljanje in gospodarjenje z javno infrastrukturo.

Bi se lahko dotaknili vsake od omenjenih točk nekoliko podrobneje, morda bi začeli kar z gospodarstvom.

Karin Jurše: Letos smo se odločili, da bomo namenili več sredstev za razvoj podjetij in s tem izkazali podporo lokalnemu gospodarstvu v obliki pomoči de minimis, ki bo namenjena predvsem manjšim podjetjem in obrtnikom. V letošnjem letu bomo za ta namen zagotovili sredstva v višini 30.000 €. V zvezi z dodeljevanjem pomoči smo se za sodelovanje že obrnili na Obrtno zbornico, ki nam bo skušala pomagati pri ugotavljanju in iskanju tistih področjih, kjer je ta pomoč najbolj smotrna.

Kako konkretno lahko nek lastnik manjšega podjetja kandidira za to pomoč?

Karin Jurše: Ravno to želimo izvedeti s pomočjo Obrtne zbornice – kateri način sofinanciranja bi bil najbolj učinkovit. V skladu s tem bomo pripravili tudi razpisno dokumentacijo, glede na to, ali bo šlo za nakup novih strojev, ureditev poslovnih prostorov ali kaj drugega. Vsi, ki bodo ustrezali razpisnim pogojem, bodo imeli čas za prijavo do konca oktobra, izplačilo pa bo izvršeno do konca decembra. Poleg tega v naslednjem letu razmišljamo tudi o različnih oblikah sofinanciranja samozaposlitev in dodatnih zaposlitev, kot smo jih bili nekoč vajeni od Zavoda za zaposlovanje Republike

»Na infrastrukturnem področju kolesarstva gre za širši projekt, v katerem so zajeti trije glavni cilji. Prvi je kolesarska pot Ruše-Maribor, druga zadeva so pametne označbe že obstoječih kolesarski poti, kolo-vozov in gozdnih poti, tretji infrastrukturni cilj pa je tako imenovani Trail park.«

Slovenije, ter o možnostih sofinanciranja dejavnosti, ki bi se neposredno nanašale na področja, ki so v skladu z načrtovanjem razvojem občine, kot je na primer kolesarstvo.

Če govorimo o gospodarstvu, moramo omeniti tudi bivšo TDR. Kakšno je trenutno stanje na tem področju?

Uroš Razpet: Nobena skrivnost ni, da to področje trenutno predstavlja problem v naši občini, a hkrati tudi potencial. Občina ima izdelan načrt za začetek urejanja tega področja, a bo to seveda za sabo potegnilo določene stroške. Kljub dokaj neurejeni situaciji smo prepričani, da ima prostor potencial, da postane dobra industrijska cona. Kot vemo, je na tem mestu veliko različnih lastnikov parcel, mislim, da okoli 50, in verjetno gre v nekaterih primerih tudi za špekulativne nakupe ter parkirana zemljišča, kar pa seveda po drugi strani odvrta resne investitorje. Posledično na teh mestih rastejo deponije, ki predstavljajo okoljske probleme. Občina ima na tem območju v lasti zgolj vodno črpališče, zato bo v veliki meri rešitev stanja odvisna od volje in aktivnosti lastnikov.

Torej rešitev ne bo ravno enostavna.

Karin Jurše: Seveda ne, ampak tudi v Mariboru je bila podobna situacija, če se spomnimo na industrijsko cono bivšega podjetja TAM, ki pa je danes urejena. To pomeni, da se stvari lahko uredijo, če je le volja lastnikov takšna. Kar pa se deponiranja nevarnih snovi tiče, naj povem, da zadeve redno prijavljamo inšpektoratu za okolje in na ministrstvo za okolje, s problematiko se resno ukvarjamo in prepričana sem, da jo bomo kmalu tudi rešili.

Uroš Razpet: Industrijsko cono želimo prostorsko urediti tudi v širšem območju in jo preoblikovati v zaključeno celoto. V naslednjem letu imamo v načrtu pripravo OPN, ki bo to področje definiral tudi v tem pogledu.

Premaknimo se na kolesarstvo.

Omenili ste leto kolesa – kakšno leto bo to za nas, Rušane?

Uroš Razpet: Najprej se moramo zavedati, da je kolo izredno pametna naprava, ki se v naši družbi premalo uporablja, poleg tega pa imamo v Rušah izredne pogoje za kolesarjenje, da sploh ne omenjam udobne razdalje do velikega mesta in pozitivnih učinkov, ki jih ima kolesarjenje za zdravje posameznika. Znotraj našega kolesarskega projekta smo pripravili več sklopov, in prvi od njih se glasi »Navadimo Ruše in Rušane na kolo«. Cilj tega sklopa je navajanje občanov na redno uporabo kolesa pri vsakdanjih opravilih, kot je obisk trgovine, pošte in podobnih opravkov. Naslednji sklopi so

»Skupinski nakupi koles«, »Povečanje števila kolesarnic in stojal v naši občini«, »Zagotoviti dobro kolesarsko trgovino in servis«, »Napraviti še več izjemnih kolesarskih dogodkov«, »Uporaba koles za lokalno migracijo« in še veliko drugih. Menimo, da je vse našteto predpogoj za pameten kolesarski turizem. Naravne danosti že imamo, le zaviti jih moramo v pameten paket.

Kaj pa sama kolesarska infrastruktura – veliko govora je bilo o kolesarski poti Ruše-Maribor?

Uroš Razpet: Na infrastrukturnem področju gre pravzaprav za nekoliko širši projekt, v katerem so zajeti trije glavni cilji. Prvi je kolesarska pot Ruše-Maribor, o kateri je bilo že veliko povedanega. Druga zadeva so pametne označbe že obstoječih kolesarski poti, kolo-vozov, gozdnih poti. Gre za poti, po katerih je vožnja že zdaj zakonsko dovoljena. To so zanimive poti po naši občini, večinoma na Pohorju, ki že danes navdušujejo obiskovalce. Takih poti je v skupni dolžini približno 100 km. Tretji infrastrukturni cilj pa je tako imenovani Trail park, ki predstavlja sodobno obliko kolesarstva. Omogoča namreč kolesarjenje v naravnem okolju po stezi enoslednici, torej po ozki potki v naravi, ki pripelje kolesarje, kamorkoli si želijo. Pri teh poteh je poglobitveno to, da se lahko prilagajajo uporabnikom in so primerne za vse, tako za otroke kot za odrasle in tudi ekstremiste. Jasno je, da se mora postavitev teh poti opraviti s soglasjem lastnikov zemljišč, a poseganje v naravo je v teh primerih minimalno, podobno kot pri planinskih pešpoteh. S projektno skupino smo si podoben park ogledali na Češkem in zadeva je izredno funkcionalna. Poleg tega se število uporabnikov teh parkov venomer večja, njihova povezanost pa temelji na digitalni komunikaciji, kar kaže na to, da gre za sodobne uporabnike.

Med cilji v letu 2016 ste izpostavili brezplačno osnovno šolo. Bo torej naslednje šolsko leto v OŠ Janko Glazer brezplačno?

Karin Jurše: Takšen je naš cilj. To pomeni, da bo morala osnovna šola najprej dobro prevetrili svoje finančno delovanje in kot organizacija ugotoviti, kateri stroški so nujni in kateri so tisti, ki jih lahko racionalizirajo. Kot banalen primer naj navedem plačilo plastelina ali barvic ali česa podobnega. V prihodnosti bo morala šola pri takšnih izdatkih skušati pridobiti kakšen drug vir financiranja, bodisi prek sponzorstva bodisi bomo ta denar priskrbeli iz občinskega proračuna.

Uroš Razpet: Brezplačno osnovno šolanje ni naša pogruntavščina, gre namreč za prenos dobre prakse Zlati kamen, ki ga že izvajajo v Občini Nazarje, v našo osnovno

šolo. Osnova projekta je, da šola s pomočjo dobaviteljev in sponzorjev, ki imajo od šole takšne ali drugačne koristi, sofinancirajo njeno delovanje z materialnimi sredstvi ali pa neposredno z denarjem. Trenutno starši v šoli plačujemo na primer malico ali pa dodatni pouk nemščine in še veliko drugih manjših izdatkov je. Do nedavnega se je zaračunavala tudi poraba papirja. Naša ideja pa je, da bi bilo brezplačno šolanje dejansko brezplačno. Iz tega bi v vsakem primeru izvzeli kosilo, vsi ostali stroški in vse dejavnosti, ki sodijo v obvezno šolstvo, pa bili enostavno brezplačni.

Kakšna pa je ocenjena višina sredstev teh stroškov na letni ravni?

Uroš Razpet: Okoli petdeset do šestdeset tisoč evrov, kar je približno isti znesek, ki ga je šola na letni ravni prejela od občine že do sedaj in je bil namenjen za investicije. Skratka, v skladu z bolj vitkimi javnimi službami želimo doseči, da bi se tako pričela vesti tudi osnovna šola, in prepričani smo, da je to izvedljivo.

Dotaknimo se še odpadnih voda ...

Uroš Razpet: Vse odkar smo nastopili mandat, se intenzivno ukvarjamo z reševanjem problema čiščenja odpadnih voda. Lani smo v ta namen napravili obsežno študijo, v kateri so zajete vse možne različice reševanja problema. Ta študija je bila predstavljena tudi občinskemu svetu, ki se je z njo že seznanil. V podrobnosti se ta trenutek ne bi spuščal, smo si pa kot občinska uprava zadali cilj, da bomo ta problem rešili še v tem letu. To pomeni, da želimo v letu 2016 skleniti pogodbo ali pa zavezujoč dogovor, ki bo nakazal jasno

in logično rešitev. Ni izključeno, da pri reševanju tega problema ne bi sodelovali s katero od sosednjih občin.

Občina bo v letu 2016 namenila kar nekaj truda bolj ekonomičnemu vzdrževanju objektov v javni oziroma občinski lasti. Kakšni bodo ti ukrepi?

Uroš Razpet: Z razpisnim gospodarjenjem pri vzdrževanju objektov v lasti občine sem se srečeval že kot podžupan, seveda pa se s tem še bolj intenzivno srečujem v vlogi župana. Priznam, da sem v resnici šokiran nad slabim gospodarjenjem z nepremičninami v občinski lasti. Najbolj nazorno stanje prikazuje dejstvo, da so se šele z nastopom našega mandata na radiatorje v občinskih prostorih namestili ventili s termostati. Zakaj ni bilo to storjeno že prej, mi ni jasno, še posebej zato, ker je bilo na to temo opravljenih več študij in ker smo, kot občina, lastniki velikega števila nepremičnin, med njimi kar 120 stanovanj, kar je za občino, kot je naša, občutno preveč, pravzaprav kar petkrat več od povprečja. Ogromne kvadrature imamo tudi v prostorih, namenjenih za šport in kulturo.

Karin Jurše: Jaz bi se pri tej temi ponovno navezala na domačo, gospodinjstvo logiko, pri kateri vsak dober gospodar najprej pogleda, katera so tista mesta, na katerih mu denar polzi skozi prste. Cilj občine je, da najprej proda vse tiste prostore in nepremičnine, s katerimi ima zgolj stroške in ki niso v funkciji. S tem bomo dobili realno sliko o tem, kakšen je nepremičninski trg v Rušah in ali je ta sploh pripravljen na nakup, hkrati pa bomo vedeli, ali lahko v proračunu občine pričakujemo kaj denarja tudi s tega vira.

Druga vrsta so objekti, ki so funkcionalni in jih občina ali društva uporabljajo za svoje delovanje, sem spadajo kulturni domovi, športni objekti ter zunanje športne površine. Z vsem naštetim je treba gospodariti dovolj smotno. To pomeni, da ne vzdržujemo celotnega objekta vso zimo, če vemo, da se ta uporablja le za eno uro na dan, in še to le enkrat tedensko. V tem primeru bi bilo seveda bolje, če bi društva svoje aktivnosti prestavila v drug objekt, kjer že potekajo kakšne druge aktivnosti ali omejila na manj, vendar bolj izkoriščenih dni. Poleg tega bo vzdrževanje občinskih prostorov s tem letom med rednimi nalogami režijskega obrata, s čemer bo občina imela večji nadzor in pregled nad svojimi nepremičninami.

Če že omenjam režijski obrat, naj dodam, da je ta v preteklosti veliko časa porabil za pomoč na različnih prireditvah, z letošnjim letom pa bo to pomoč nudil le tistim društvom, ki bodo svoje prireditve pravočasno prijavile občini. Vse to počnemo z namenom boljše organiziranosti in lažjega prerazporejanja delavcev. Zato pozivam vsa društva, da nam čim prej pošljejo spisek prireditev, ki jih načrtujejo, da jih bomo lahko pravočasno vključili v naš načrt dela. Društva, ki tega ne bodo napravila pravočasno, bodo na pomoč režijskega obrata na svojih prireditvah težje računala oziroma se bo ta nudila le izjemoma. Večina dela režijskega obrata se bo torej nanašala na izvajanje javnih gospodarskih služb in na skrb za občinsko infrastrukturo.

Uroš Razpet: S tem načinom delovanja želimo v javni infrastrukturi tako zaposlene na občini kot vse ostale uporabnike prostorov, ki so večinoma društva, navaditi na red. Ta se lahko doseže le s pomočjo dobrega načrtovanja in urnikov. Prepričan sem, da bomo na koncu zaradi tega vsi bolj zadovoljni. Ena od idej, ki spada v ta kontekst, je, da bi se Kulturni dom v Rušah preuredil in spremenil v prostor, kjer bi lahko delovalo več različnih društev. V bivši knjižnici je na primer dovolj prostora tako za delovanje CEZAM-a kot KURS-a in še številnih drugih društev.

V kolikšni meri pa je smotno vlagati v stare prostore, glede na to, da že imamo veliko dvorano za prireditve v trenutnih prostorih CEZAM-a?

Uroš Razpet: V resnici vsi vemo, da je omenjena dvorana za prireditve izjemno nefunkcionalna, pravzaprav neprimerna, poleg tega tudi njena lokacija ni najbolj posrečena. Prav zato smo to dvorano skupaj z zunanjim športno-rekreacijskim prostorom v Športnem parku Ruše prijavili na razpis Fundacije za šport Republike Slovenije. Naš predlog je, da bi se velika dvorana CEZAM-a preuredila v dvorano za športno

oziroma balvansko plezanje, zunanji prostor Športnega parka Ruše pa v tako imenovani Center urbanega športa, kjer bi se obstoječa igrišča prav tako preuredila v nekoliko bolj napredno, morda celo nenavadno športno-rekreacijsko infrastrukturo, primerno za moderne mlade ljudi. Če bi nam to uspelo, bi relativno ugodno rešili usodo obeh prostorov in ju napravili precej bolj funkcionalna.

Če so Ruše v preteklosti veljale za industrijsko vas in nato še do pred kratkega za kraj z velikimi načrti v turizmu, me zanima, kakšne bodo Ruše v prihodnosti?

Uroš Razpet: Res je, da so bile Ruše nekoč industrijska vas, in moje mnenje je, da bodo to tudi v prihodnosti. Če se nekdo na državni ravni pač odloči, da bo vas postala mesto, to še ne pomeni, da je vas tudi dejansko postala mesto. Če stopite na osrednji trg v Rušah, lahko to sami tudi hitro ugotovite. Ampak s tem ni popolnoma nič narobe, Ruše so bile vas že več kot tisoč let in imajo zato nekatere

atribute, ki lahko napravijo Ruše še kaj več kot zgolj vas. Mislim, da bi morali vsi stremeti k temu, da bi Ruše postale pametna vas. S tem mislim na vas s kakovostnim okoljem za življenje naših otrok in za nas same ter na prostor z velikim potencialom v okolju, s prekrasnimi naravnimi danostmi, ki so lahko zanimive tudi za turiste. V isti sapi moram dodati, da bodo Ruše brez resne industrije in zgolj s turizmom težko preživele.

Karin Jurše: Vsekakor pa to ne pomeni, da ni dovolj prostora za nove ideje. Morda tudi takšne bolj nevsakdanje, ki so plod posameznikov, ki razmišljajo zunaj ustaljenih okvirjev. Dejstvo je, da od ljudi, ki vedno delujejo in razmišljajo po ustaljenih tirnicah, težko pričakujemo bistven napredek. In prav tukaj bi bilo pametno iskati nove možnosti za naš razvoj, v tujini obstaja mnogo primerov dobre prakse, kjer so nevsakdanje ideje za seboj privabile cele panoge novih industrij.

Bo torej usmeritev naše občine temeljila na turizmu ali na industriji?

Uroš Razpet: Če razumemo pod turizmom to, da bo večina ljudi v Rušah zaposlena v turistični dejavnosti, potem mislim, da prej na industriji. V resnici pa bo naša usmeritev temeljila na nekakšni kombinaciji obojega. Kot je že Karin dejala, smo v občinski upravi vedno imeli in vedno bomo imeli veliko posluha za vse, ki imajo ideje, tudi nevsakdanje, če bodo le imele rep in glavo. Morda bi dodal, da je v tem trenutku celo zelo primeren čas za nove ideje, saj so nepremičnine v naši občini relativno poceni, hkrati pa se občina zaveda, da je treba stvari premakniti naprej in je zato toliko bolj pripravljena pomagati. Mene najbolj moti to, da se nam je v glave zasidrala misel, da se projektov ali idej enostavno ne da uresničiti. In zdi se mi, da je to v Rušah še posebej močno prisotno, kot da smo se vsi navadili živeti s tem in to jemljemo kot dejstvo. Resnica pa je povsem drugačna. Vse se da, če se hoče. Naš prvi korak naj bo torej napraviti konec apatičnemu razmišljanju. ■

ŠPORTNI PARK RUŠE

BAZEN, WELLNESS, FITNESS,
KEGLJIŠČE, BAR

Aleš Hanžekovič

Ob koncu leta 2015 smo se v uredništvu Ruških novic odločili napraviti kratek intervju s komandirjem Policijske postaje Ruše, Alešem Hanžekovičem, ki nam je razkril nekaj podatkov o najpogostejših kaznivih dejanjih, prometnih prekrških in drugih deliktih.

BESEDILO: UROŠ MAJCENOVICH | FOTOGRAFIJE: PP RUŠE

Katerih kaznivih dejanj je bilo v letu 2015 v Občini Ruše največ?

Policijska postaja Ruše je v letu 2015 zaznala 218 kaznivih dejanj in jih uspela preiskati 68,66 %. Pri zaznanih kaznivih dejanjih najbolj izstopajo kazniva dejanja zoper premoženje, in sicer kazniva dejanja tatvin, ki smo jih obravnavali 59. Uspešno smo jih preiskali 40,74 %.

Kako pa je bilo lansko leto na področju prometa; katerih prometnih prekrškov je bilo največ?

Policijska postaja Ruše je na področju cestnega prometa v letu 2015 zabeležila največ kršitev, povezanih s prekoračitvijo hitrosti, sledijo kršitve uporabe varnostnega pasu in kršitve uporabe mobilnih telefonov med vožnjo.

Kakšna je sicer primarna naloga policistov na PP Ruše?

Primarna naloga policistov PP Ruše izhaja iz 4. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije. Poleg navedenih nalog pa policisti PP Ruše posebno pozornost namenimo nasilju v družini, kjer imamo »ničelno« toleranco.

Kako pogosto pa je domače nasilje v naši občini?

Policisti PP Ruše smo v letu 2015 obravnavali 7 kaznivih dejanj nasilja v družini in izrekli 5 prepovedi približevanja.

Kako je organizirana PP Ruše, kakšen je vaš organizirani in komu je PP Ruše podrejena?

Policijsko postajo Ruše vodi komandir policijski postaje, ki ima dva pomočnika. Na policijski postaji so prav tako zaposleni policisti – kriminalisti, policisti – vodje policijskih okolišev in ostali policisti. Komandir je za svoje delo, stanje na policijski postaji in delo policijske postaje odgovoren direktorju policijske uprave.

Omenili ste policiste – kriminaliste.

Kakšne so njihove primarne naloge?

Na PP Ruše so zaposleni tudi policisti – kriminalisti, ki pa prioritarno obravnavajo kazniva dejanja.

Kakšen je vaš uradni delovni čas?

Policijska postaja Ruše ima na »terenu« 24 ur na dan najmanj eno policijsko patroljo v sestavi 2 policistov. Dežurni policist, ki opravlja delo na policijski postaji, je razporejen v službo ob delavnikih med 6.00 in 18.00. Če občani potrebujejo pomoč policije, lahko v vsakem trenutku pokličejo telefonsko številko 113, prek katere bo na kraj dogodka napotena policijska patrolja.

Koliko oseb ste v preteklem letu za več dni pridržali v prostorih PP Ruše?

PP Ruše nima prostorov, kjer bi lahko za več dni pridržali osebe, saj imamo dva prostora za pridržanje, ki sta namenjena pridržanju oseb do 12 ur.

Policisti ste bili v lanskem letu aktivni tudi na naši državni meji, kjer sodelujete pri nadzoru beguncev.

Koliko policistov iz PP Ruše je sodelovalo ali sodeluje na meji in kakšne so vaše naloge?

Policisti PP Ruše so sodelovali in še sodelujejo pri delu z migranti, pri čemer se število policistov dnevno spreminja, prav tako pa se spreminja delo, ki ga policisti opravljajo.

Med pogovori z občani Ruš smo zasledili tudi bolj konkretna vprašanja, povezana z vašim delom, kot je na primer: »Ali lahko policisti ustavljajo voznike avtomobilov na avtobusnih postajah?«

Lahko. To pravico nam daje 8. točka 4. odstavka 65. člena Zakona o pravilih cestnega prometa.

Naslednje vprašanje je: »Kdaj ima policist pravico vstopiti oziroma

pregledati osebni avtomobil posameznika?«

Policisti lahko v skladu z določili 51. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije pri opravljanju policijskih nalog opravijo varnostni pregled osebe, njenih stvari in prevoznega sredstva, če je glede na okoliščine mogoče pričakovati napad osebe ali samopoškodbo osebe. »Pri varnostnem pregledu prevoznega sredstva, ki je v neposredni bližini in dostopen osebi, ki jo varnostno pregledujejo, policisti pregledajo njegovo notranjost, prtljažnik in druge prostore za prtljago ali opremo vozila. Pri tem ne smejo pregledovati skritih delov vozila.« (5. odstavek 51. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije). Prav tako lahko policisti, v kolikor izvajajo naloge v skladu z določili Zakona o kazenskem postopku z odredbo ali pa tudi brez odredbe, preiščejo vozilo.

V javnosti se večkrat sliši, da imate policisti normo oz. predpisano kvoto, ki jo morate izpolniti s predpisanimi kaznimi, in da so posledica tega zasede z radarji, po drugi strani pa vas na nevarnih odsekih cest in kritičnih točkah, kjer bi lahko s samo prisotnostjo umirjali promet, ni ...

Na podlagi analiz policiste usmerjamo na tiste točke in relacije, kjer se je v preteklosti zgodilo največ prometnih nesreč, prav tako pa policiste usmerjamo na točke, ki jih predlagajo občani. Policisti pri svojem delu nimajo določene norme.

Kako velik problem v Rušah predstavljajo prepovedane droge in pri kateri populaciji se najpogosteje pojavljajo?

Policisti PP Ruše posebno pozornost namenimo tudi prepovedanim drogami. Tako smo v letu 2015 obravnavali 7 kaznivih dejanj neupravičene proizvodnje in promet s prepovedanimi drogami, nedovoljenimi snovmi v športu in predhodnimi sestavinami za izdelavo prepovedanih drog po 186. členu KZ-1 ter 4 kazniva dejanja omogočanja uživanja prepovedanih drog ali nedovoljenih snovi v športu po 187. členu KZ-1. Prav tako smo obravnavali 12 prekrškov, in sicer kršitev določil Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami. Menim, da je prisotnost prepovedanih drog na območju PP Ruše precejšnja težava, ki je prisoten predvsem pri mladih.

Znanih je več primerov, da policisti nekemu pogledajo skozi prste zaradi posebne policijske izkaznice prijatelja, ki jo ima posameznik pri sebi – to kaže na pristransko obravnavanje posameznikov. Zakaj prihaja do tega?

Policisti lahko v skladu z določili 53. člena Zakona o prekrških le opozorijo osebo, če je storjeni prekršek neznatnega pomena in če

policist oceni, da je glede na pomen dejanja opozorilo zadosten ukrep.

Prihaja smučarska sezona in policisti ste pogosto prisotni tudi na smučiščih. Kakšne so vaše naloge na tem področju in katerih kršitve so tam najpogostejše?

Policisti občasno opravljamo naloge tudi na smučiščih, pri čemer preventivno opozarjamo smučarje, da se ravnaajo v skladu z 10 pravili FIS in da smučarji pazijo na svojo smučarsko opremo. Prav tako pa policisti na smučiščih obravnavamo smučarske nesreče, ki imajo za posledico hudo telesno poškodbo ali smrt, ter ugotavljamo ravnanja, ki so v 3. odstavku 24. člena Zakona o varnosti na smučiščih prepovedana. Najpogostejša kršitev, ki smo jo zaznali policisti PP Ruše, je smučanje zunaj smučarskih prog.

»Če se s preizkusom ugotovi, da ima smučar v organizmu več alkohola, kot je dovoljeno, mu policist prepove nadaljnje smučanje.«

Kakšna je kazen za alkoholiziranost med smučanjem?

Če se s preizkusom ugotovi, da ima smučar v organizmu več alkohola, kot je dovoljeno, mu policist prepove nadaljnje smučanje in obvesti upravljavca smučišča, ki prekliče veljavnost vozovnice in zagotovi prepoved nakupa nove za isti dan. Globa za smučanje pod vplivom alkohola je 200 evrov.

Pred kratkim se je omenjala možnost plačila kazni na več obrokov – v katerih primerih je to mogoče?

Zakon o prekrških v 18. členu določa, da če izrečena globa presega trikratni znesek najnižje globe (npr. 120 evrov za posameznika), lahko storilec najpозnejše do poteka roka za plačilo globe predlaga, da se globa plača v obrokih. Če storilec predlaga, da se globa plača v obrokih, izgubi možnost plačila polovične kazni.

Po nekaterih podatkih naj bi policisti množično zapuščali policijske vrste in odhajali v zasebni sektor. Se to dogaja tudi na PP Ruše in v kateri zasebni sektor odhajajo policisti?

Za PP Ruše to ne drži, sta pa policijske vrste na PP Ruše konec leta 2014 zapustila dva policista, ki sta se upokojila. ■

FOTOGRAFIJE: ARHIV GIMNASTIČNE SEKCIJE ŠD RUŠE

Državni prvaki v gimnastiki na domačem terenu postali Rušani

Konec novembra lani so člani Gimnastične sekcije ŠD Ruše gostili državno prvenstvo v gimnastiki, kjer so občinstvu pokazali, iz kakšnega testa so. Za več podrobnosti o dogodku smo se z mikrofonom obrnili k vodji tekmovanja in trenerju, Matiji Frumnu.

Teja Peček

Intervju z Matijo Frumnom, vodjem tekmovanja v DP Ruše 2015 in trenerjem Gimnastične sekcije ŠD Ruše

V športni gimnastiki ste organizirali državno prvenstvo, ki vam je na domačem terenu prinesla naziv državnih prvakov. Kaj pomeni tako velik uspeh za vas in kaj za klub?

Že večkrat sem omenil, da rezultati niso tako pomembni kot dejstvo, da otroci radi prihajajo na trening in se skozi šport razvijajo ne le gibalno ampak celostno. Pri tem mislim na socialni vidik, samozavest, sodelovanje, red, disciplino in tako naprej. To so samo nekatere odlike, ki jih gojimo v športni gimnastiki. Delo z otroci mora

potekati skozi igro. Verjamem, da naši otroci na treningih uživajo v polni meri in da so odraz tega tudi dobri rezultati.

Zame osebno so ti rezultati nagrada za uspešno delo ter pokazatelj, da se razvijamo v pravo smer. Seveda je treba ostati na realnih tleh, saj je pred nami še dolga pot. Naš cilj – biti uspešen udeleženelec na olimpijskih igrah – je za mladega trenerja velik zalogaj, a če se zavedaš, da do končnega cilja vodi tisoč malih korakov, ki jih sestavljajo vsakodnevni treningi, teoretična podlaga in vedno nova raziskovanja, si že opraviš polovico poti.

Za sam klub pa so ti rezultati bistvenega pomena, saj dokazujemo, da sodimo med najboljše gimnastične šole, ne zgolj v štajerski regiji, ampak tudi v Sloveniji. Glede na pogoje, ki jih imamo, nam mladim ne

preostane drugega, kot da se maksimalno angažiramo, temu primerno strokovno izobrazimo ter ustvarimo uspešno zgodbo.

Državni prvaki niste le ekipno, ampak tudi posamično, nekako je videti, da ste kar prelahko opravili s konkurenco?

Treba je poudariti, da so za uspehe naše šole zaslužni vsi telovadci. V kategoriji Obvezne vaje 1 (OV1) so naši tekmovalci osvojili naslednja mesta: 1. An Kumer, 2. Timaj Ozim, 4. Enej Rudolf, 7. Ito Tino Fras ter ekipno 1. mesto. V kategoriji Obvezne vaje 2 (OV2) pa so poželi naslednje uvrstitve: 1. Maj Vertnik Žizek, 2. Timon Sternad, 8. Alin Kumer, 12. Gal Hlade ter prav tako ekipno 1. mesto. V OVI in OVII prejmejo odličja prvi trije tekmovalci v posamezni kategoriji, vsi štirje v vsaki kategoriji pa tvorijo ekipo,

ki prav tako prejme odličja.

Ste na katerega še posebej ponosni?

Nočem biti preveč diplomatski, a vendarle ponavljam, da so za uspehe zaslužni vsi. Rad imam vse in vsak od njih je nekaj posebnega, kot celota pa smo najmočnejši. Energija, ki se ustvarja na treningih, je odlična. Sam sem 11 let treniral gimnastiko in bil tudi državni prvak v mlajših kategorijah, zato natančno vem, kdaj je ozračje dovolj naelektreno za napredek.

Komu pripisujete največ zaslug za ta uspeh? Konec koncev ste tudi vi, kot trener, zaslužni za to ...

Treba je poudariti, da ena oseba v klubu ne more vsega napraviti sama. Gre za organizirano, načrtovano delo, kjer so vpleteni vsi trenerji in vaditelji naše šole. Je pa res, da mora biti prisoten nekdo, ki zna zgodbo vleči

naprej in jo razvijati.

Kako ste bili z državnim prvenstvom zadovoljni z vidika organiziranosti?

Za nas to ni bila prva organizacija takšnega tekmovanja, pravzaprav mislim, da smo v Sloveniji prav mi največkrat organizirali tekmovanje državnega prvenstva. In za to imamo odlične pogoje, saj gojimo žensko in moško športno gimnastiko, kar v drugih društvih ni vedno mogoče.

Torej so odlični pogoji predpogoj za dobre rezultate?

Kar se tiče trenažnih pogojev, so pri nas odlični, čeprav je res, da tehnologija zelo hitro napreduje tudi pri razvoju športne opreme. Letos smo se opremili z novi parterjem, za katerega se lahko v največji meri zahvalimo Gimnastični zvezi Slovenije. Verjetno so pri tej odločitvi svoj delež odtehtali tudi rezultati. Naj povem, da smo v veliki meri odvisni od sponzorjev in donatorjev, saj oprema ni ravno poceni. Brez pomoči staršev in podjetij o podobnih zgodbah tukaj ne bi pisali.

Kolikor nam je znano, prihajajo v Ruše trenirati tudi otroci iz širše regije. Kje so vaše največje

prednosti?

Res je. K nam prihajajo tako vadeči kot trenerji iz drugih občin, iz Ptuja, Celja, Koroške, Šentilja, Murske Sobote in še bi lahko naštevali. Bistvena prednost so predvsem naši pogoji za trening, saj ni enako trenirati športno gimnastiko v šolski telovadnici in v telovadnici, ki je specializirana prav za ta namen. A pri tem še vedno velja, je dvorana brez prave duše pač samo dvorana.

Glede na to, da imate v klubu podmladek in da dobro razvijate njihove talente, se nam verjetno ni potrebno bati za prihodnost gimnastike v Rušah?

V prihodnost gledamo pogumno in osredotočeno na cilj, željni smo predvsem uspehov. Veliko mladih danes odhaja, kar beži iz Ruš, pa ne samo iz Ruš, tudi iz Maribora. Mi pa želimo pokazati, da se tudi tukaj lahko ustvari uspešna zgodba. Upal bi si dejati, da imamo v mnogih pogledih več kot drugje, šele ko greš v svet, vidiš, kaj imaš doma in začneš to tudi ceniti. Verjamem, da bodo nekateri od fantov, ki danes vadijo, tudi sami uspešni trenerji. Lasten kader je pogoj za sistematično delo.

Kdo v vašem klubu ima boljše rezultate, deklice ali dečki?

Oboji so v vrhu. Nekateri so boljši v enem obdobju, drugi v drugem. V članski kategoriji imamo državnega prvaka in pokalnega prvaka – Andraža Lamuta. V kategoriji mladink imamo uspešno telovadko Neli Štruc, ki prihaja z Raven na Koroškem in je dosegla najboljši rezultat slovenskih telovadk na Evropskem mladinskem prvenstvu.

Kakšni so vaši načrti za prihodnost?

Upam in želim si, da bodo ti rezultati dovolj dober dokaz ljudem, da delamo dobro. Sam si želim ljudem tudi širše predstaviti ta šport, saj je športna gimnastika osnova za

»V gimnastični šoli Ruše vidim odlično priložnost za celovit pristop do športnika, bodisi rekreativca bodisi profesionalca.«

vse druge športe.

Načrti za sam proces treniranja pa so sistematično delo v klubu. To pomeni, da si želimo v vsaki kategoriji

določeno število otrok vse do članske kategorije. Zavedati se je potrebno, da je konkurenca največja moč za napredek posameznika! Mi trenerji pa moramo ustvariti ozračje, da se lahko ta proces uresniči.

Če pogledam sliko malo širše, kot bodoči magister aplikativne kineziologije, vidim v gimnastični šoli Ruše odlično priložnost za celovit pristop do športnika, bodisi rekreativca bodisi profesionalca. Vemo, da danes v športu za analiziranje športnika ne zadostuje več le štoparica. Razvoj sodobnega športa je vse bolj povezan z novimi tehnološkimi in raziskovalnimi metodami v procesu treninga. Športniki in trenerji v zadnjih letih ne gradijo rezultatov samo na osnovi izkušenj in intuicije, ampak v proces treninga uvajajo vedno več tehnologij, s katerimi dobijo objektivne kazalce o pripravljenosti posameznika. Rezultati športnikov so danes v sodobnem športu vse bolj produkt programiranega in kontroliranega procesa treninga. V tem duhu bi lahko dejali, da je cilj za vnaprej vzpostaviti kineziološki center, saj bomo le tako lahko nadaljevali z uspešnim in strokovnim delom v športu. ■

Na strelskem tekmovanju v Rušah padel državni rekord

22. Mednarodno strelsko tekmovanje, ki je 17. januarja potekalo v Rušah, sta zaznamovala slovenski državni rekord in izenačitev finalnega državnega rekorda

Mojca Potrč

Januar je v Rušah minil tudi v znamenju 22. Mednarodnega strelskega tekmovanja z zračnim orožjem – MST Ruše 2016. Najbolj odmeven dosežek med slovenskimi tekmovalci je dosegel Kevin Venta, ki je v streljanju z zračno pištolo, s 585 zadetimi krogi, podrl slovenski državni rekord iz leta 1997. Tekmovanje je potekalo med 15. in 17. januarjem v okviru Mednarodne strelske zveze in v organizaciji Strelskega društva I. Pohorski bataljon Ruše.

V soboto se je tekmovanja udeležilo 173 in v nedeljo 202 udeležencev iz devetih držav – Srbije, Avstrije, Slovaške, Hrvaške, Madžarske, Republike Kosovo, Italije, Črne gore in Slovenije.

Prvi dan tekmovanja je bil organiziran v počastitev spomina na 8. januar 1943, na padli I. Pohorski bataljon, in je bil namenjen občinskemu prazniku Ruš.

Drugi dan je potekalo tekmovanje za Grand Prix Ruše 2016, na katerem so se najboljše strelke in strelci potegovali tudi za denarne nagrade. Nedeljsko tekmovanje je bilo za Slovence še posebej uspešno, saj je Kevin Venta postavil nov slovenski državni rekord v streljanju z zračno pištolo, ki ga je leta 1997 postavil Robert Kranjc. Odslej bodo morali novi izzivalci preseči rezultat 585 krogov. K njegovemu uspehu pa je svojega dodala še Živa Dvoršak, ki je izenačila lastni finalni rekord v streljanju z zračno puško (207,5 kroga), ki ga je leta 2013 postavila na 19. Mednarodnem

URADNI REZULTATI SOBOTNEGA TEKMOVANJA OB KRAJEVNEM PRAZNIKU RUŠ

Streljanje z zračno pištolo, ženske:

1. mesto Zorana Arunović (SRB), 2. mesto Marija Marović (CRO), 3. mesto Jasmina Milovanović (SRB)

Streljanje z zračno pištolo, moški:

1. mesto Miklos Tatrai (HUN), 2. mesto Juraj Tužinsky (SVK), 3. mesto Uroš Kačavenda (CRO),

Streljanje z zračno puško, ženske:

1. mesto Andrea Arsović (SRB), 2. mesto Živa Dvoršak (SLO), 3. mesto Snježana Pejić (CRO)

Streljanje z zračno puško, moški:

1. mesto Milutin Stefanović (SRB), 2. mesto Petar Gorša (CRO), 3. mesto Peter Somogyi (HUN)

URADNI REZULTATI GRAND PRIX RUŠE 2016

Streljanje z zračno pištolo, ženske:

1. mesto Zorana Arunović (SRB) 2. mesto Bobana Veličković (SRB) 3. mesto Vladka Pervan (CRO)

Streljanje z zračno pištolo, moški:

1. mesto Damir Mikec (SRB) 2. mesto Miklos Tatrai (HUN) 3. mesto Dimitrije Grgić (SRB)

Streljanje z zračno puško ženske:

1. mesto Živa Dvoršak (SLO) 2. mesto Milica Babić (SRB) 3. mesto Ivana Andjušić Maksimović (SRB)

Streljanje z zračno puško, moški:

1. mesto Bojan Đurković (CRO), 2. mesto Zoltan Balaž (SVK), 3. mesto Milenko Sebić (SRB)

FOTOGRAFIJE: STRELSKO DRUŠTVO I. POHORSKEGA BATALJONA RUŠE

»Letošnja publika je odločno in glasno podpirala tekmovalce. Finale je prav zaradi tega še posebej velik izziv za tekmovalce. Tudi letos so pokazali, da so izjemno dobro pripravljene in da ohranjajo odlično koncentracijo tudi v takšnih pogojih.«

strelskem tekmovanju z zračnim orožjem prav v tej športni dvorani v Rušah.

Ljubo Gerič, predsednik Strelskega društva I. Pohorskega bataljona Ruše, je povedal, da je Mednarodno strelsko tekmovanje v Rušah eno najbolj priljubljenih mednarodnih tekmovanj v tem delu Evrope. Številne reprezentance držav ga

izkoristijo za ključno kvalifikacijsko tekmovanje pred udeležbo na prihajajočem vsakoletnem evropskem prvenstvu. Ob zaključku letošnjega tekmovanja pa je dodal: »Letošnja publika je odločno in glasno podpirala tekmovalce. Finale je prav zaradi tega še posebej velik izziv za tekmovalce. Tudi letos so pokazali, da so izjemno dobro

pripravljene in da ohranjajo odlično koncentracijo tudi v takšnih pogojih. Skupno število najčistejših desetk – 10,9 –, ki so jih tekmovalke in tekmovalci zadeli v kvalifikacijah letošnjega tekmovanja, znaša 209. Za nami je uspešno izvedeno mednarodno tekmovanje, skupaj z organizacijsko ekipo pa se že veselimo novih strelskih podvigov januarja 2017.« ■

Mladi oder Ruše (MOR)

Bog masakra – tragikomedija o odraslih, ki to niso ...

Peter Andrej

CEZAM-ov Mladi oder Ruše in koproducenta, Klub KU-KU in Klub Nomadi, so v aprilu 2015 na odru premierno predstavili črno komedijo francoske avtorice Yasmine Reza, Bog masakra. Ta tragikomedija o odraslih, ki to niso, se razgovori tudi o generacijskih razlikah med starši in otroki, predvsem pa o tragikomični komunikaciji, ki se ustavi na robu nasilja. Očitno je predstava že s svojo tematiko ujela tako intrigantnost, da je po aprilski premieri v CEZAM-u sledilo lepo število ponovitev in gostovanj, ki so se jeseni

nadaljevala v nov cikel. Poleg odličnih odzivov gledalcev je predstava požela tudi priznanje strokovne javnosti v okviru Linhartovega regijskega srečanja gledaliških skupin Slovenije 2015, kjer je uspešno predstavila svoje sporočilo, obe igralki, Mojca Hinteregger in Urška Aram, pa sta za svojo igro dobili priznanje selektorja za glavno žensko vlogo! Poleg omenjenih igralk v komediji igrata še Urban Štiberc in Tomaž Podbevšek, za dramaturgijo skrbi Aleš Korošec, za svetlobo in zvok Rene Hlade, glasbeno opremo pa je izdelala ruška naveza STEREO: ID. Za uspehom predstave se poleg omenjenih sodelujočih, tudi

koproducentov, v veliki meri skriva delo režiserke Tanje Lužar, ki je sicer univ. dipl. dramaturginja z bogatimi izkušnjami v SNG Maribor, a deluje tudi kot mentorica in režiserka z mladimi ljubiteljskimi gledališčniki. V preteklosti je v Rušah že dobro sodelovala pri dveh uspešnih projektih: REGE, muzikal za otroke (CEZAM v sodelovanju z OŠ Janka Glazerja) in Romeo

»Obe igralki, Mojca Hinteregger in Urška Aram, sta za svojo igro dobili priznanje selektorja za glavno žensko vlogo!«

& Julija, muzikal za najstnike (CEZAM v sodelovanju z Gimnazijo Ruše).

Bog masakra sicer teče nov krog, v novi sezoni, kljub temu pa si MLADI ODER RUŠE (MOR) zastavlja nov cilj, novo predstavo, v kateri združuje »staro« ekipo z novimi močmi. Trenutno za 55. Linhartovo srečanje – Festival gledaliških skupin Slovenije 2016 pripravljajo »zbirko enodejank« pod skupnim naslovom Vse ob pravem času, katerih avtor je ameriški dramatik David Ives, ki ga imenujejo tudi »dramaturški doktor«. Enodejanke odlikujeta predvsem prefinjena besedna komika in absurdno prikazana kritika sodobnega sveta.

BESEDA Z REŽISERKO

Na eni izmed vaj z mladimi gledališčniki nam je uspelo spregovoriti nekaj besed s Tanjo Lužar.

Kateri avtorji in kateri tipi predstav vas navdušujejo?

Zmeraj se trudim biti odprta za najrazličnejše avtorske poetike. Rada imam gledališče, ki postavlja vprašanja, ki drami, ki razburja ... Zrasla sem ob Pandurjevem gledališču in njegove projekte še zmeraj redno spremljam. Po drugi strani pa imam rada režiserje, ki v ospredje postavljajo igralca in besedilo. Tukaj bi izpostavila Matejo Koležnik, je tiste vrste režiserka, ki temeljito pretehta sleherno besedo v besedilu in ga ne črta zato, ker ne ve, kaj bi z njim. Hkrati pa si znotraj svojega gledališkega raziskovanja vzame čas za še tako »malo« vlogo.

V teater, kakor sicer nasploh v kulturo, vdira vedno več populizma, zahtev po krčenju, umetnik postaja zajedavec BDP-ja. Kako vi to doživljate pri svojem delu?

Hm, to je težko vprašanje. Krčenja v kulturi seveda so. In običajno to najbolj čutimo svobodnjaki, medtem ko je v nacionalnih gledališčih še zmeraj dovolj denarja. Vprašanje pa je, če ga znajo smotno razporejati. Verjetno se je v nekem trenutku pametno vprašati, kaj je bolj pomembno na odru, dober umetnik ali razkošna scena? In v kaj se plača dolgoročno investirati. Kot svobodnjakinji se mi zdi, da se v gledaliških hišah še vedno preveč radi odločajo za tisto, kar sicer na prvi pogled napravi večji vtis (scenografija, kostumografija),

dolgoročno pa bi bilo verjetno bolje vlagati v mlade igralce, soliste.

Zdi se nam, da trenutno v teatru zevata dve skrajnosti, na eni poplava stand-upa in na drugi blišč in spektakel. Bi se strinjali? Kako sami gledate na to, se vam zdi to problematično?

Ne, v tem ne vidim problema. Stand-up ni konkurenca ničemu. Je umetnost zase, predvsem v Ameriki, kjer ima zgodovino in razvoj. Njihovi tovrstni nastopi so povsem nekaj drugega, niso poenostavljeni izdelki, kakor pri nas, kjer jih mnogo povsem nekritično misli, da se lahko gredo stand-up. Mislim, da je v gledališču treba vztrajati na določenem nivoju in ga ne spuščati samo zato, ker bi se ljudje radi zabavali. Gledališka umetnost ni namenjena puhli zabavi. Te je v današnjem svetu že tako ali tako preveč. Gledališče mora, kot je dejal Artaud, »delovati kot izjemno močan udarec v trebuh«. V preteklih letih so se sicer razpasli zabavljaki teatri in ceneni stand-upi, vendar pa opažam, da so se ljudje tega nasitili in si ponovno želijo čistega gledališča. Ne nazadnje smo mi, ki se ukvarjamo z gledališčem, tisti, ki nudimo višjo kakovost, in več kot bomo ponujali, višje zahteve bo občinstvo imelo. Tega ne smemo pozabiti. Predvsem mladino je treba skrbno vzgajati, odvisnost mladih od elektronskih medijev postaja zaskrbljujoča.

Je teater dostopen mlademu in malemu človeku?

Vsekakor. Mislim, da je tako v Sloveniji kot na Štajerskem dovolj ponudbe za vse generacije. Morda zmotno mislimo, da je treba za srednješolsko občinstvo delati preprostejše ali pa bolj zabavne predstave, da jih bodo razumeli, a to ni res. Današnji dijaki so obdani z vsemi mogočimi mediji, prek spleta jim je dosegljivo tako rekoč vse. In mladostnik, ki lahko preživi dneve ob igranju brutalnih in nasilnih računalniških iger, mora biti sposoben prenesti soočenje s Hamletom. Če tega ne zmore, je z našo družbo nekaj hudo narobe. In podobno je s tako imenovanim malim človekom.

Gledališče je namenjeno in dostopno vsem. V vseh slovenskih gledališčih se trudijo zadovoljiti najrazličnejše okuse. In navsezadnje so zgodbe, ki jih uprizarjamo, zgodbe, ki jih nosijo v sebi tako veliki kot mali ljudje.

Kam gre teater, kakšna je njegova prihodnost v dobi pospešene virtualne resničnosti in Big Brotherja? Zdi se, da se je ločnica med odrom in gledalcem zabrisala, da izginja?

Predvsem od nas, ki delamo teater, je odvisno, ali bomo preživeli to obdobje virtualne resničnosti ali ne. Na srečo ljudje spoznavajo, da v resničnostnih šovih ni resnice, da ni čustev in da ni iskrenosti ... Res pa je, da mora tudi gledališče iti v korak s časom, saj je dandanes nekako zastarela umetnost. Kar nas rešuje, je to, da je sleherna predstava neponovljiv trenutek. In ta magija tega trenutka nam daje neskončno prednosti pred vsemi zrežiranimi dogodki v resničnostnih šovih.

Kaj je pomembno za nadarjenega začetnika, ki bi rad igral?

V bistvu ni nadarjenost tista, ki naredi igralca. Bolj pomembni so pridnost, vztrajnost, odprtost ... Za svoje projekte z mladimi nikoli ne zahtevam vnaprej pripravljenega besedila, ker se mi zdi, da je za amaterja (ljubitelja) bolj kot to, da si zapomni cel monolog na pamet in mu potem trema uniči nastop, pomembno, da si tega res želi. Mlade zmeraj povabim na pogovor, jim razložim, da je ustvarjanje gledališke predstave trdo delo, ki pa je lahko zelo zabavno. Povprašam jih, kakšna so njihova pričakovanja, in se potem trudim, da jih izpolnim.

Kje bi delali, če ne bi delali v teatru? V gledališču. ■

Tanji Lužar smo se zahvalili za pogovor – ob tem pa se je nam samim zastavilo vprašanje: ali ni že čas, da Ruše dobijo prepoznaven teater, avtorsko, ambiciozno gledališko dejavnost, ki bo zmogla tek na dolge proge, tako, katere kontinuiteto bomo podprli? In seveda – ali si tega sploh želimo?

FOTOGRAFIJA: IGOR STRNAD

Občinska gasilska vaja Ruše 2015

Občinsko gasilsko poveljstvo je po načrtu v oktobru, mesecu požarne varnosti, organiziralo gasilsko vajo na objektu Občine Ruše.

Drago Strnad, GČ II. st.

Na vaji je sodelovalo 48 gasilcev in gasilk iz vseh treh gasilskih društev v naši občini: PGD Ruše, PGD Bistrica ob Dravi, PGD Smolnik, dva poklicna gasilca z avtomobilsko lestvijo iz Javnega zavoda za zaščito in požarno reševanje Maribor ter posadka Nujne medicinske pomoči (NMP) Maribor s svojim vozilom. Vaja

je tokrat potekala v večernih urah, in sicer namenoma, saj se je poleg usposobljenosti gasilcev preizkusilo tudi delovanje razsvetljave, ki jo premorejo vsa tri gasilska društva.

Po zamišljenem scenariju je zaradi kratkega stika na električni napeljavi zagorelo v županovi pisarni. Ker se je zaradi požara sprostila velika količina dima in ker so bile v prostorih zajete tudi

poškodovane osebe, so gasilci (enota notranjih napadalcev) na vaji prikazali reševanje poškodovanih oseb iz notranjih prostorov s pomočjo izolirnih dihalnih aparatov. Poškodovane osebe so nato notranji napadalci predali gasilcem bolničarjem, ki so jih na za to določenem prostoru pravilno oskrbeli. Med poškodovanimi je bila tudi oseba, ki ji je bilo potrebno nuditi pomoč z napravo AED, poškodovanca je nato ekipa NMP odpeljala v UKC MB. Ker se je nekaj uslužbencev pred nevarnim dimom umaknilo na teraso strehe sosednje stavbe,

sta poklicna gasilca iz Maribora prikazala reševanje iz višin z avtomobilsko lestvijo. Na tej prikazni vaji smo preizkusili tudi uporabo naravnega vira vode – potoka Rušica, ki smo ga najprej zajezili in nato s pomočjo motorne brizgalke izvedli zunanje napade na objekt. Verjamemo, da smo s to gasilsko vajo našim občanom in vsem drugim, ki so si jo prišli ogledati, še povečali zaupanje v naše izurjene gasilce na katere se lahko zanesemo 365 dni v letu, 24 ur na dan. Nad vajo je bil navdušen tudi župan, Uroš Razpet, ki jo je pokomentiral z besedami: »Gasilci so naša edina prava vojska!«

Za konec bi se rad še enkrat tako v svojem imenu kot tudi v imenu Občinskega poveljstva Ruš in mojega podpoveljnika predvsem Občini Ruše zahvalil vsem prostovoljnimi gasilcem in gasilkam vseh treh društev v občini Ruše, poklicnim gasilcem Maribor, NMP Maribor, policijski postaji Ruše, režijskemu obratu Ruše, CEZAM-u Ruše za pomoč pri izvedbi vaje in pogostitvi ter Matjažu Ozimu za izdelavo in poslikavo mask ponesrečencev. Z gasilskim pozdravom NA POMOČ! ■

CENEJŠE SMUČARSKÉ KARTE ZA RUŠANE

Popusti za občane Ruš pri nakupu smučarskih kart na Ruškem in Mariborskem Pohorju

Vsi občani Ruš lahko ob ponedeljkih kupimo dnevne smučarske vozovnice po enotni ceni 10,00 € (za odrasle, mladino in otroke). Ob torkih in sredo pa lahko pri nakupu dnevne vozovnice občani uveljavljamo 30-odstotni popust. Pogoji za uveljavljanje popustov je, da si na blagajni Pohorske vzpenjače (Pohorska ulica 60, Maribor) pridobite smučarsko izkaznico,

ki vam jo izdelajo na podlagi osebnega dokumenta, potrdila upravne enote o stalnem prebivališču v Občini Ruše in fotografije. Cena smučarske izkaznice je 10,00 € in je enkratni strošek. Sprotno informacije o vremenskih razmerah, obratovanju naprav in cenikih smučarskih vozovnic najdete na spletnem naslovu www.mariborskopohorje.si.

ZAZUMBAJTE V RUŠAH

V CEZAM prihaja nova zumba ekipa s svežim plesnim programom, novimi idejami in mladostnim elanom

Vsak torek in četrtek lahko v CEZAM-u zumbate z inštruktorji Plesne šole Sebastian, ki je največja zumba ekipa v državi ter obenem edina z vsemi licencami. Prva ura je brezplačna, predznanje ni potrebno, vse, kar potrebujete, sta nasmeh na obrazu in

pozitivna energija. Preizkusite kombinacijo temperamentne latinske glasbe in eksotičnih ritmov ter preprostih plesnih korakov!

Športni park Ruše
Šolska ulica 17
2342 Ruše

E-pošta:
info@sportnikiparkruse.si

Telefon (recepcija):
02 673 05 03

Fax:
02 673 05 01

GSM:
051 624 401

Splet:
www.sportnikiparkruse.si

POLNOČNO RAZVAJANJE V OBJEMU GORA IN VODA

V soboto 27. 2. 2016 bo od 20.00 do 24.00 v savnah Športnega parka Ruše potekalo polnočno razvajanje v objemu gora in voda.

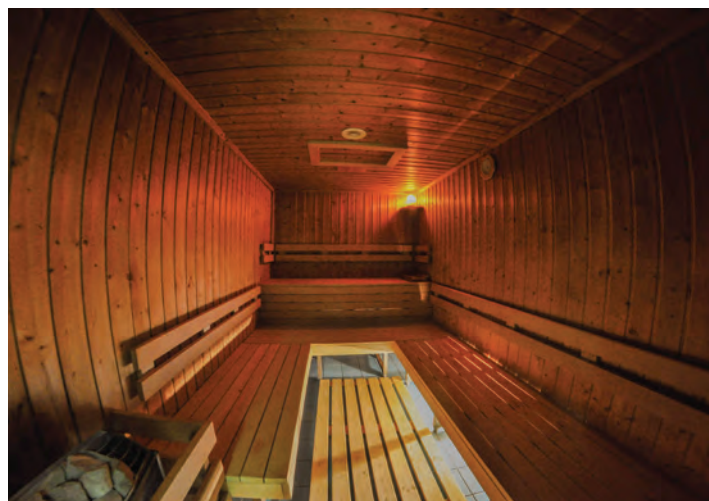
PROGRAM:

- ob 21.10 pozdravni energijski napitek,
- ob 21.30 piling s soljo v turški savni,
- ob 22.15 himalajske posode v finski savni,
- ob 23.00 program aromaterapije v finski savni in obloge v turški savni,
- razstrupljanje telesa s pohorsko vodo,
- čaj,
- sadje.

Razvajajte se v razkošju miru in sprostitve ob vsaki polni luni v Športnem parku Ruše.

Za udeležbo je potrebna predhodna rezervacija na recepciji Športnega parka Ruše (do četrтка, 25. 2. 2016), saj je število mest omejeno.

Cena 15,10 €/osebo!

NE ZAMUDITE ...

NAPOVEDNIK DOGODKOV FEBRUAR 2016

1. 2.-29. 2.	v delovnem času ŠPR	Razstava: Retrospektiva Špotni park Ruše (Društvo SENA)
4. 2.	četrtek 16.00	Pustne delavnice - izdelava mask CID Ruše (DPM Ruše)
5. 2.-27. 2.	Otvoritev 5. 2. ob 17.00	Razstava: Fotografije "Festival svetovnih plesov v Rušah" Galerija B, Dom kulture Bistrica ob Dravi (Društvo SENA)
5. 2.	petek 18.00	Predstavitve knjige: Sašo in prijatelji Dom kulture Ruše (KUD Franjo Sornik)
	20.00	Pustovanje 2016 Gasilski dom PGD Smolnik (PGD Smolnik)
6. 2.	sobota 18.00- 20.00	Proslava ob kulturnem prazniku "Vremena Krajncem bodo se zjasnila" Dom kulture Bistrica ob Dravi (KUD Svoboda Bistrica ob Dravi)
7. 2.	nedelja 16.00- 17.00	Otroško pustno rajanje Dom krajanov Bezena (KUD Bezena)
12. 2.	petek 16.00	Valentinove delavnice - valentinov venček CID Ruše (DPM Ruše)
13. 2.	sobota 8.00	39. Tradicionalni S.K.I.F. mednarodni karate-do turnir za pokal Ruše 2016 Športna dvorana Ruše (SHOTOKAN KARATE-DO KLUB-ŠOLA Š.D. Ruše)
17. 2.	sreda 17.30	Plesno gibalne delavnice - predstavitev in dan odprtih vrat Dom kulture Ruše (Društvo SENA)
22. 2.-26. 2.	vsak dan 10.00	Izdelovanje pingvinov in snežakov, igranje družabnih iger, sankanje na "Vili" CID Ruše (DPM Ruše)
26. 2.	petek 18.00	Turnir za hitropoteznega prvaka Glasbena šola - prostori ŠD (Šahovsko društvo Messer)
29. 2.	ponedeljek 17.00	Sekcija upokojenci Glasbena šola - prostori ŠD (Šahovsko društvo Messer)
vsak torek	17.30	Senine butične delavnice Galerija B, Dom kulture Bistrica ob Dravi (Društvo SENA)
vsaka sreda	17.00	Šahovska šola Glasbena šola - prostori ŠD (Šahovsko društvo Messer)

Občina Ruše
Trg vstaje 11
2342 Ruše

Tel.: 00386 2 669 06 40
Fax: 00386 2 669 06 54
E-pošta: urad.zupana@ruse.si

